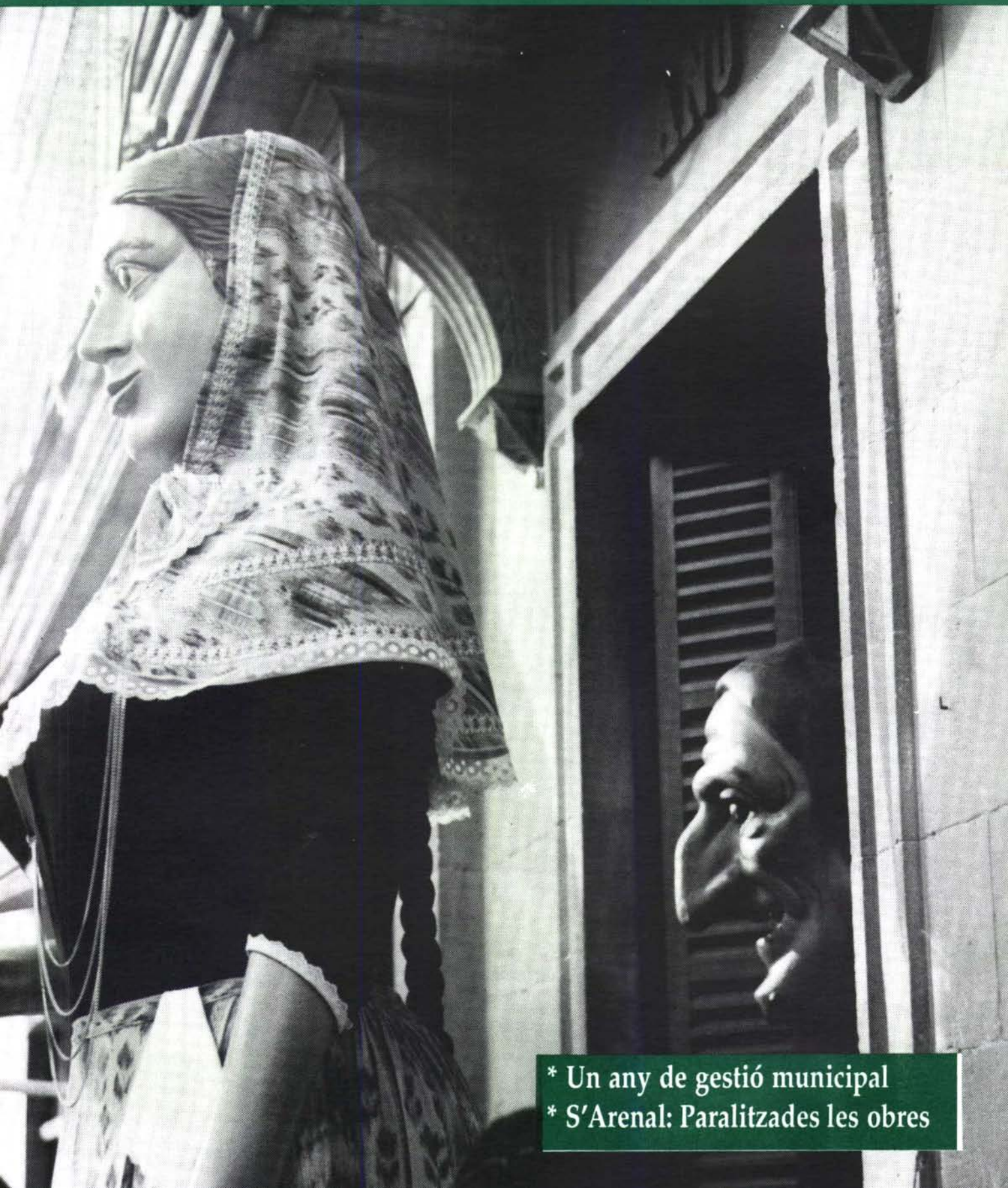




iol-Agost 1992 - N° 125 - 125 Ptes.

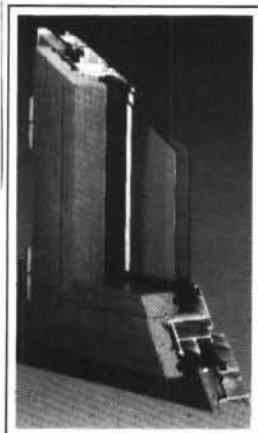
LLUCMAJOR

de pintre en ample

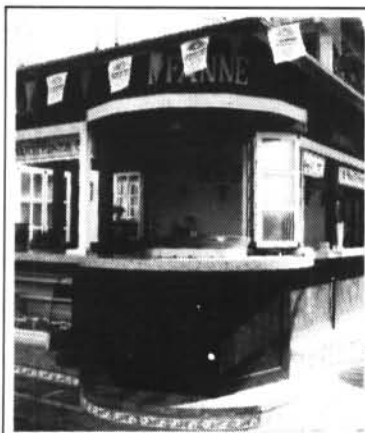


* Un any de gestió municipal
* S'Arenal: Paralitzades les obres

LA CONQUESTA DE L'ESPAI



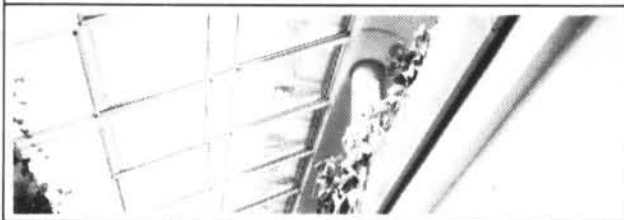
**Carpinteria Mixta
Alumini & Fusta**



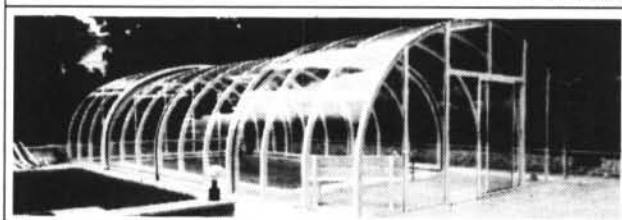
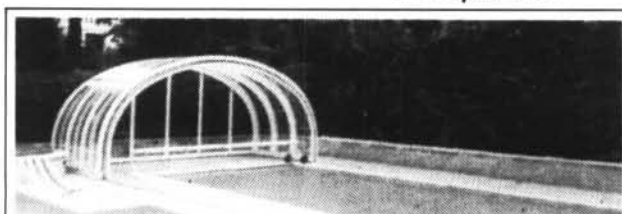
Vidrieres Plegadisses



**Cúpules
Transparents**



Sòtils Corredissos



Cobertes Mòbils per a Piscines

EE A punt d'entrar al tercer mil·lenni, l'home s'ha abocat a l'era dels nous materials. Les seves prestacions són tan sorprenents que prometen canviar-ho gairebé tot. La indústria entrà en un procés d'imaginació inextinguible i així, per exemple, els seus productes donen resposta a les tendències més actuals aplicades a la construcció. Ge-Ele ja fa anys que ho comprova.

El desenvolupament forma part de l'esperit de la seva

EE naturalesa. Sòtils i vidrieres mòbils fabricats amb materials de propietats que han estat minuciosament estudiades. Tecnologia d'avantguarda per a espai. L'experiència ha estat tot un èxit. Pel que fa a Ge-Ele, s'acabaren els esquemes inútils, les reformes inacabables. Sense

EE necessitat d'obra, Ge-Ele construeix amb eficàcia. Amb rapidesa, disseny i netedat. Decididament el més pràctic i actual de totes les instal·lacions mòbils del mercat. Instal·lacions resistents a la calor i a la corrosió. D'aspecte impecable, amb ampla diversitat en

EE els seus acabats aïllants del renou i de les inclemències climatològiques, permetent gaudir el màxim de llum natural. Sistemes econòmicament rendibles, capaços de reduir costos a qualsevol pressupost. Guanyar espai. Transformar el que ja es té, tot dotant-lo de múl-

EE tiples funcions. Protegir l'interior gaudint de l'entorn. Obrir perspectives. Aquest és el repte que Ge-Ele ha dominat amb tecnologia i a força d'imaginació. Per això li suggerim que reflexioni sobre el resultat que els nostres sòtils i vidrieres mòbils li poden oferir. Tengui en compte que Ge-Ele porta anys aconseguint el seu desig de conquerir espai.

GE ELE
SÒTILS I VIDRIERES MÒBILS
TELEFON **79 72 27-79 71 79**

Calle Cellers, Parcela 131. Pol. ind. de Marrabí. 07141 Marrabí. Mallorca. Fax. 79 71 88

OBERTA EXPOSICIÓN
dissabtes de 10 a 13.30h.
SOL·LICITA PRESSUPOST

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XI

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Sebastià Alzamora
Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Llúcia Caldés
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcías
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Benet Llompart
Llorenç Mascaró
Miquel Mascaró
Margarida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Andrea Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socías
Joan Socías
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdara
Francesc Verdara

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

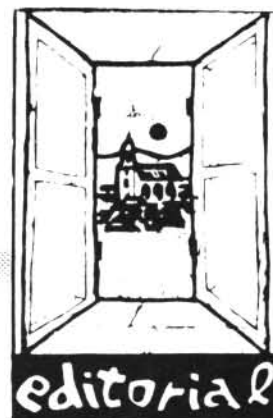
FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fotos Fermin
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.



Un aire de verbena

Un any de govern municipal podria esser un marge de temps massa estret per fer-ne balaç si no fos perquè aquest govern connecta amb una manera de fer política que ja coneixíem.

El parèntesi socialista ha estat desmuntat, ha passat a la història. Només en quedarà una auditoria i l'afronta de Son Antem. No fa quinze dies va caure una de les últimes deixes del govern municipal anterior: el centre d'informació juvenil. Una frase del pregonat responsable de les cultures municipals —«com en temps antics»— ens pot revelar la clau de dotze mesos d'enderroc i de reconstrucció. Si les coses continuen per aquí els flaires d'antigor seran alguna cosa més que retòrica de verbenes.

Com en temps antics, ni el personal de l'ajuntament no s'ha salvat de l'agranada; el recanvi de partits ha redescobert el recanvi de beneficiats dels salaris públics, les cesantías que sembraven de llàgrimes algunes novel·les de Don Benito Pérez Galdós.

Com en temps antics, ens assusta pensar que l'ajuntament vulgui invertir en obres i dotacions, alçar projectes i monuments, i deixar les prestacions de

serveis ens mans d'altres administracions, d'altres iniciatives, en el no res. El furor constructivista no hauria de convertir els consistoris en carreres per veure qui edifica més. Els mèrits d'un ajuntament no s'han de basar únicament en les «inversions». L'atenció al ciutadà, els serveis, el manteniment, són despeses menys espectaculars però, sovint, ben efectives. Com en temps antics. No hauríem de voler igualar les gestes d'aquella gent que avaluava els anys de labor municipal segons el nombre de plaques inaugurals.

Com en temps antics, si volem alguna cosa l'anam a demanar. Aquestes modernitats de la participació ciutadana i dels reglaments devien esser burocràcies dignes d'extermini.

Com en una cançoneta, s'Arenal té batle. Però ningú no gosarà dir-li «en camarrinxes».

ASI és l'autèntica novetat d'aquest any de reparació municipal. Un any amb clarors —el desbloqueig del polígon prèviament bloquejat, la neteja de l'hotel Maracanà, i la sembra d'arbres, la instal·lació de contenidors per a vidre, ràdio local, una magnífica representació d'òpera...— i un any amb boires que encara ens amaguen l'avenir.

Plenari de l'Ajuntament

La polèmica va sorgir de la sentència sobre «So n'Antelm»

Arnau Tomàs

Gairebé els 30 punts de què constava l'ordre del dia del plenari mensual amb caràcter ordinari que es va celebrar el passat dilluns dia 30 de juny, foren aprovats per unanimitat i una rapidesa increïble, fins arribar al punt 29 que feia referència a la sentència del Tribunal Suprem de Justícia de les Illes Balears sobre la suspensió dels efectes de la llicència d'obres per a la construcció del Centre de Salut de So n'Antelm.

Aquí, Tomàs Garcias, portaveu del PSOE, en nom del seu grup, i amb l'escopeta «ben parada», encara que, com va dir, els principals trets no podria efectuar-los a causa de l'absència del seu principal destinatari. Rabasco. «I com que no es pot defensar, els deixaré per a una altra ocasió».

No obstant l'absència de Rabasco, el regidor Garcias es va esplaïar amb la resta de membres del consistori governant i va manifestar que aquesta sentència li donava tota la raó amb la debatuda llicència d'obres de So n'Antelm, dient que va actuar correctament quan era president de la Comissió d'Urbanisme i que els arguments que feia servir per a la validesa d'aquest polèmic permís d'obres «són els mateixos que són referits a la sentència del Tribunal Suprem», i també va recordar que l'actual consistori amb la suspensió de les obres està exposat a pagar fortes subvencions a la promotora de So n'Antelm «Orenol SA». La intervenció de T. Garcias no va acabar aquí i va acusar els regidors de l'anterior consistori, Joan Miguel, Manresa i Artigues, de no respectar els compromisos adquirits, amb acusacions sobre l'autor dels pamflets difamatoris sobre la seva persona.

El batle, G. Oliver, li va contestar que, a més de fer d'aquest assumpte una qüestió personal amb Rabasco,

les seves conclusions eren errònies i els arguments portats al terreny on li convenia. Però, va afegir el batle, «la sentència no lleva la raó a l'Ajuntament, perquè davant les anomalies sorgides en dos projectes sobre So n'Antelm, només volíem saber si la llicència d'obres tenia interès social i, ara, amb aquest veredict, en tenim la seguretat». Quant al pagament d'indemnitzacions, el batle va assegurar que no n'hi hauria.

«Bé, per ventura les indemnitzacions les rebrà «Orenol», per altres procediments...», va sentenciar finalment Tomàs Garcias.

ALTRES TEMES

Entre els altres assumptes aprovats, hi figuren aquests:

Sense especificar quantitat, s'aprova la concessió de subvencions als clubs Bàsquet Llucmajor, CD Espanya i Arenal, i als col·legis Ntra. Sra. de Gràcia i Sant Vicenç de Paül. Referent als col·legis, l'ex-batle, Joan

Monserrat va expressar la seva disconformitat perquè aquestes subvencions es concedeixin només als col·legis privats i no s'esmentin els públics, amb major nombre d'alumnes.

Amb l'abstenció també del PSOE es va aprovar l'adquisició de terrenys per a la construcció d'una bassa per a l'acumulació de les aigües pluvials a Son Gall. L'oposició, a través de J. Monserrat va opinar que el pagament de 4 milions i mig per una quarterada és un preu excessiu i el president d'Hisenda. Lluc Tomàs va replicar dient que a causa de la situació d'aquest terreny i les millores que contempla és un preu raonable.

També sense especificar la quantitat es va acordar augmentar les retribucions al personal laboral, les assistències als membres de la corporació i les multes de trànsit.

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*



Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor Tel. 66 1133

Música al Convent

Diumenge, el 7 de juny passat, al Convent de Sant Bonaventura dels Pares Franciscans, a les cinc de l'horabaixa, l'ESCOLA DE MÚSICA DE LLUCMAJOR oferí un concert d'alumnes com a festa de fi de curs.

Amb un Convent gairebé ple de públic es va concloure el curs 1991-92 amb els següent repertori:

L'Orquestra de Cambra, conformada pels més grans de l'Escola i dirigida per Blai Justo oferí la «Suite Galàctica» del mateix Blai Justo, una «Arie» per a violí i jove orquestra de cordes» de Karl Maria Von Weber, on actuà com a violí solista Catalina Nadal, la Fanfàrria de l'òpera «Bastien und Bastienne» de W.A. Mozart i la Dansa Alemanya K.V. 605 n° 3 també de Mozart.

Un repertori d'elevadíssima qualitat per a la joventut dels components que varen estar, sens dubte, a l'altària que les obres exigien.

Després de la Introducció feta per l'Orquestra de Cambra, van actuar de forma escalonada els diversos nivells que es donen a l'Escola i així la Coral Infantil I i II ens mostraren els avenços que han fet enguany amb els seus primers contactes amb el ritme uns i amb la combinació de veus els altres amb una sèrie de cançons, la majoria d'elles populars. Foren dirigits respectivament per Pilar Noguera i Antoni Aragón.

Els membres de l'Orquestra de Percusió I també ens mostraren el



treball fet enguany oferint-nos unes Variacions de W. Benson i un vals popular. Seguidament els components de l'Orquestra de Percusió II, dirigits per Vicenç Fontelles, a l'igual que l'Orquestra de Percusió I, ja acompanyats al piano per Toni Puigserver i al contrabaix per Andreu Julià tocaren la «Deutscher Marsch» de Heinrich Frantze.

I per finalitzar el recital, el CONJUNT INSTRUMENTAL ens delità amb unes obres que, per així com sonaren, fan augurar un esperançador futur a aquests petits i no han petit virtuoses de Llucmajor.

Començaren per la «Melodia De-

sencadenada» de Zaret-North, per continuar amb el segon moviment (Largo) de la Sinfonia n° 9 d'Antonín Dvorak i finalitzar amb un emotiu Adagio de n'Albinoni, que acompanyats pel solista Josep Salvador Delgado Ripoll feren concloure una brillant direcció al mestre Joan Ramírez amb un públic en peus i amb la ferma decisió de tornar al pròxim que es faci.

Margalida Monserrat donà les gràcies per l'assistència i convidà a tots els presents a un pispocalis que s'oferia a la mateixa Escola com a fi de festa.

S. Rubí

expert



ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08



Per segon any consecutiu, es varen reunir en un sopar en el Santuari de Gràcia, aquest grup d'«estudiants» de 4rt de batxillerat del Col·legi de Sant Bonaventura del curs 1971-72. Dels 38 alumnes que eren no hi assistiren tots; uns no pogueren i d'altres no varen poder ésser localitzats, però n'hi va haver que, vivint a fora poble, vinguern a la vila aposta pel sopar i per poder recordar les aventures d'aquells estudiants a les sales de can Jaqueta (Giqueta) o els «recreos» al camp de futbol i les «clases» amb el Sr. Cardell, el Sr. Contestí, el P. Llabrés, el Sr. Verger, el Sr. Pizà, el Sr. Puigserver, el Sr..., etc., etc.

Mural al Torrent dels Jueus



Amb motiu de les festes de Sant Cristòfol a S'Arenal es va col·locar, el passat dia 1 de juliol, un gran mural al pont del tren del Torrent dels Jueus. Aquest mural anunciador de les festes fou pintat pels nins i nines de S'Arenal en una activitat organitzada conjuntament per l'Associació Amics dels Reis d'Orient i pel Centre d'Informació Juvenil. La col·locació d'aquest gran mural fou realitzada per membres del Grup de Muntanyisme de Llucmajor.

S'Estanyol celebra les festes de Sant Pere

El Club Nàutic S'Estanyol, com cada any, organitzà amb èxit, una sèrie d'actes festius amb motiu de la festivitat de Sant Pere.

S'ha de mencionar l'estrena d'una peça musical a càrrec de Jaume Sureda, lletra i música del mateix cantautor i titulada «S'Estanyol de Migjorn».

El ja tradicional pregó de festes fou pronunciat enguany per l'escriptor Javier Coromina. La presentació del pregoner fou a càrrec del nostre col·laborador Tomeu Sbert. Coromina disertà sobre el tema «La mar i la paraula».

Per altra part, el programa fou bastant variat i hi va assistir molta gent.

Destaca la presentació del «VIII Trofeu Ciutat de Llucmajor» de vela en diferents especialitats. Presidència del batle Gaspar Oliver, junt al President Toni Ginard: President de la Federació de Vela, Francisco Villalonga i altres persones. Sopar de gala amb més de tres-cents començals.



EXPO des de 19.000 pts.

EGIPTE (3 nits creuer)..... 79.900 pts.

BANGKOK 84.500 pts.

Excursions a EIVISSA i MENORCA



I ara també al **SUPERMERCAT PROHENS** de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

100 milions per a la Policia Municipal

El passat dia 3 de juliol tothom comentava que als policies municipals els havia tocat «la grossa» amb els cupons de l'ONCE i, efectivament, eren set municipals i la dona de neteja de l'Ajuntament, els que s'havien apoderat del número guanyador, el 14.253.

Els 100 milions de ptes. corresponents al premi quedaren distribuïts de la manera següent:

25 milions per a Miquel Guerrero i d'altres 25 per a Lluç Tomàs, 15 milions per a Catalina Marí, 10 per a Mateu Quetglas, 10 per a la dona de neteja Ramona Sánchez i 5 milions més per a Antoni Mut, Francesc Jaume i Tomeu Sbert.

El distribuïdor d'aquest premi fou Josep Montalvo Navío, i com sempre els



havia reservat als municipals, un número acabat en 3, perquè així li tenen encomanat.

Josep Montalvo fa onze anys que treballava a l'ONCE i feia quatre que no havia repartit el premi gros, però en una ocasió anterior va arribar a repartir 5 premis grossos en tres mesos i també la setmana passada havia repartit altres dos premis, encara que de menor importància.

C.J.

Trofeu «Ciutat de Llucmajor»

Els propers dies 18-19-25 i 26 de juliol se celebraran les proves corresponents al trofeu «Ciutat de Llucmajor» en aigües de s'Estanyol. S'espera una participació massiva de tots i llauts de fusta de vela llatina.

Recomanem que els aficionats a la nàutica visitin el club aquests dies ja que és allà on es donaran cita les millors embarcacions de Mallorca en aquesta classe.

Aquest tipus de regates que devers els anys 50 es feien al club del Molinar, al Portitxol, Cala Gamba i Reial Club Nàutic de Palma, ara s'han ampliat a d'altres llocs, com és al Port de Felanitx i al de Manacor, gràcies a l'impuls i el suport econòmic de la Conselleria d'Indústria i Comerç, dins el pla de promoció industrial i per fomentar la nova construcció de vaixells tradicionals, i així crear nous llocs de treball per als alumnes de l'escola de mestres d'aixa, patrocinada pel Govern Balear.

La iniciativa és un encert ja que ja s'han fet nous bots cosa que feia molts anys no passava. Al Moliner, fa devers deu anys torna a ressorgir aquesta afició, però anaven amb veles marconi, cosa que desmereixia. Ara es fa com cal, amb la vela llatina.

A les nascudes el 42



La intenció principal de la rosa, no era aquesta, perquè no em feim cap festa d'haver-vos fet tant de mal.

El «servici» social fèiem voltros aquell temps no n'heu de dur aquestes dents si ara vos convidam.

Els nats el quaranta-dos si un dia voltros voleu manca que ho organitzeu i anirem a dinar tots.

Però aquí no hi ha malícia perquè no vos convidarem perquè per molt que cercàrem cap de voltros sortejaren ni cap ha fet el servici.

Exit de la III Mostra de Teatre

Amb l'obra «Amor en blanc i negre», de J. Matias, va acabar el passat dia 12 de juny, la III Mostra de Teatre de Llucmajor, organitzada conjuntament per l'Associació de Teatre «Picadís», Ajuntament de Llucmajor i Personal de «La Caixa». Quatre setmanes de teatre, cada divendres, i un èxit en tots els aspectes, tant per l'actuació de tots els grups participants com per la variació d'obres representades, moltes d'elles traduïdes al català: amb això es demostra la manca de comèdies escrites per mallorquins, sobre els problemes de Mallorca, exceptuant les de Xesc Forteza.

L'esmentada obra, que va ser la darrera que es va representar, pel grup llucmajorer de Sant Bonaventura, va ser un «vodevil» picant, i va agradar molt a la majoria de públic que va omplir el Teatre Recreatiu, sense un comentari censurable ni tan sols sobre la procedència del grup esmentat, d'arrels franciscanes, cosa impossible en altre temps. Dit això i que la interpretació i el muntatge d'aquest «Amor en blanc i negre» va ser impecable, està dit tot.

«La importància d'anomenar-se Ernest», representada pel grup Voramar Teatre, D'Andratx, va ser, quant a la presentació de vestuaris i decorats, d'allò millor que hi hagué a la Mostra, sense oblidar el treball dels actors amb un autor i humor tan diferent del nostre com és l'anglès, però el públic també va gaudir amb aquesta obra, malgrat haver de pagar una entrada al Teatre, experiència positiva per als organitzadors, que han vist que com més barata és l'entrada (o gratuïta) més indiferència suposa l'obra per a la gent i manco hi acudeix.

Ramon Llull. Ciència i Doctrina. Història i tradició

Conferència de l'historiador Dr. Bartomeu Font i obrador al nostre Ajuntament

Dins el programa de conferències organitzades per la Causa Pia Lul·liana i el patrocini del Consell Insular de Mallorca, el divendres dia 12 de juny, tingué lloc al Saló d'Actes del nostre Ajuntament la corresponent a la històrica Escola lul·liana de Randa a càrrec de l'historiador Bartomeu Font i Obrador, Magister de la Majoricensis Schola Lullistica.

La disertació durà gairebé una hora, tan històrica com erudita i posà de relleu el sentiment dels llucmajorers des de la primera meitat del segle XV^a envers els mestres de Randa que inicià el P. Bartomeu Catany. Aquest fou el nostre Sant Bernadí de Sena com a reformador de la Institució franciscana, fundador dels distintes convents balears sota la invocació de Jesús, pacificador entre els forans i ciutadans i unificador dels hospitals i per tant creador del General i en la capella de la Sang descansen les seves despulles venerables. Els seus sermons, predicats a la trona de la nostra segona església de Sant Miquel en les festes més senyalades i l'acció mediatra en pro dels Jurats de la nostra Universitat i també el nom de Jesús que tingué l'antic Monestir Vell i el santuari de Nostra Dona de Jesús de Cura pale-



II CONCENTRACIÓ LUL-LISTA SANTUARI DE CURA 28 JUNY 1992

sen aquell moment de grandesa espiritual de la nostra comunitat llucmajorera que d'aquella manera escrivia el capítol inicial d'una cultura lul·liana i unitària entre les altres viles de l'entorn del puig.

Marius de Passa lul·lista venecià tingué molts i estrets lligams culturals i espirituals amb les nostres avantpassats; posà el segell reial al santuari de sant Honorat i confià, en tonar-se'n a la seva pràtria, l'eremitori del gloriós sant de Lerins a Gabriel Salvà, notari llucmajorer.

Aquell històric i tradicional camí de les Ermites, que pujava des de la nostra vila cap al cim de la santa

montanya, era el convit del retrobament entre els ideals de l'il·luminat Mestre Ramon Llull i la pregària sempre desitjada i també obligada per les penúries, les sequeres i les desgràcies en períodes de prova d'un passat fervorós i nostrat.

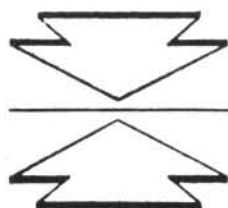
De la mà de la història local tan plena de valors universals, el nostre cronista analitzà passatges de la vida i el pensament del Doctor Eremitic i va profunditzar el capítol XCVIII del Llibre de Blanquerna, soberg programa d'acció i de meditació de la més alta mística cristiana duita a terme a la soledat de Miramar. També el Llibre de Santa Maria tingué especialíssim menció sobretot en el punt en què s'ofereix amb més clarividència el títol protodogmàtic de la puritat de la Verge, Nostra Dona Santa Maria. I com no, també establí el paral·lel amb les seves semblances i diferències entre Ramon Llull i Juníper Serra; el primer un esperit de l'ideal i l'altre com a realitzador pragmàtic de l'insondable pensament lul·lià.

Finalment, sintetitzà la llarguíssima Causa Pia Lul·liana que ara reprèn tota la seva força sota el patrocini del Sr. Bisbe Teodor Úbeda que tots els llucmajorers desitjam volenterosa i triomfant.

Redacció

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver



**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

Una gran butaca per al «Guinness»



El jove tapisser Joan Biel Huguet ha fabricat la «butaca amb orelles» més grossa del món i és per això que pretén que la seva obra quedi registrada al Guinness, llibre on es concentren tots els rècords del món.

Amb l'ajud de la seva dona Catalina Bauzà va dedicar 120 hores durant dos mesos per tapissar aquest gran bastiment de fusta construït pel fuster Bartomeu Serra del Pilarí, i aquestes hores estan ben justificades si tenim en compte les mesures de la butaca: 3'11 mts. d'altària per 2'04 d'amplària, a més del seu pes de 250 kgs.

Per cobrir aquestes dimensions varen utilitzar 38'50 mts. lineals de tela de vellut duita expressament d'Alemanya, quantitat important si tenim en compte que per a una butaca normal es necessiten 3 o 4 mts.

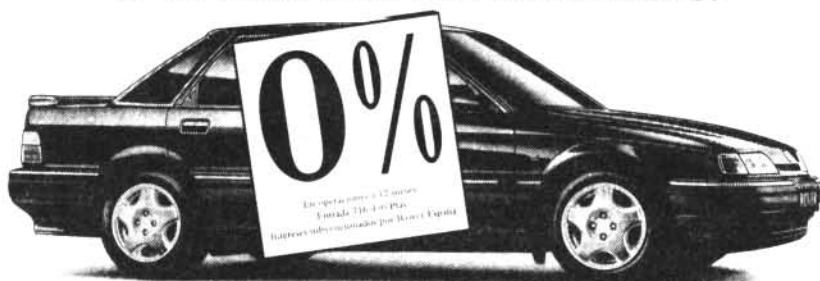
El motiu d'aquest invent era per aconseguir que la gent se sentís «petita» damunt la butaca i amb aquesta iniciativa del Director Gerent d'Aquacity tots els turistes i visitants del

Parc Aquàtic Aquacity -on quedarà instal·lada- se sentiran «nanets» i se sorprendran, així com varen quedar sorpresos el passat dissabte 27 de

juny, els que la vérem instal·lada per unes hores damunt plaça.

C. Julià

DECIDASE PRONTO O PERDERA EL INTERES.



	EJEMPLO FINANCIACION ROVER 400 4 P.		
	A 1 AÑO 12 CUOTAS (35% de entrada)	A 18 MESES 18 CUOTAS (35% de entrada)	A 36 MESES 36 CUOTAS (40% de entrada)
P.V.P.	2.047.000	2.047.000	2.047.000
ENTRADA	716.450	716.450	818.000
CUOTA	110.879	76.815	50.466
T.A.E.	0%	5,00%	9,90%

GESTIONADO POR BARCLAYS BANK
* Precio final recomendado: IVA y transporte incluido

No espere más tiempo. Ahora es el mejor momento para decidirse por la compra de un Rover Serie 400. Porque hasta el 31 de Julio, lo puede financiar al 0% de interés, en un año y con una entrada de 716.450 ptas. Infórmese en su concesionario Rover sobre esta y otras interesantes fórmulas de financiación con Rover Credit de Barclays Bank. Sientese al volante de un Rover Serie 400 y decídase pronto. O acabará perdiendo el interés.



ROVER SERIE 400

NINGUN OTRO COCHE LE PARECERÁ SUFICIENTE

Desde 2.047.000 ptas.*

ILLA MOTORS, S. L.

Avenida Caballero Ramón Sanmartín, s/n. - Teléfono 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

S'Arenal

Festes de Sant Cristòfol - Pregó de Mateu Monserrat - Marc Patiño - Turisme - II Mostra de Teatre - Esports - Balls Regionals - Concert Musical - Manolo Escobar

Tomeu Sbert

Les Festes de Sant Cristòfol, un any més, han tingut lloc. Bulla, alegria, solemnitat. Patrocini de l'Ajuntament de Lluçmajor i actes només a la zona llucmajorera. Especial col·laboracions d'un grup de persones que han fet una vegada més, que la gent disfrutàs a ple de nombrosos actes, tots amb entrada gratuïta.

Tot comença el divendres dia 3 amb el pregó de festes. Enguany a càrrec del professor Mateu Monserrat Pastor. El conferenciant ens oferí, en un brillant acte cultural, una peça antològica del que era, és i significa s'Arenal. Amb una prosa altament poètica, el pregoner féu nombroses cites històriques; evolucions impensades dins la zona; descripcions precioses d'un món passat però que molts recordam amb nostàlgia, però simpàticament: el tren, la partida a Lluçmajor i l'arribada a s'Arenal; aquella platja d'arena blanca i fina: les casetes de planta baixa i la única llum de nit que era el llum de carburo o el llumet d'oli; «Cas Baster», «Ca na Grina»; «Ca sa Poblera», «Can Caragol»: «Can Canals». Mateu Monserrat va situar s'Arenal tal i com és avui, amb defectes i virtuts.

La capella antiga, lloc del pregó, no estava plena de gent, però les moltes mambelletes que es dediquen al pregoner en acabar la disertació, foren tantes i vibrants que de segur les recordara tota la seva vida.

FESTES EN GENERAL

La II Mostra de Teatre constituí tot un esdeveniment. Molt de públic i magnífiques interpretacions. El «Grup Picadís» arenaler escenificà «La Tria d'en Carles»: El «Grup Agara» d'Andraitx interpretà la comèdia «La Seu plena d'ous» i el «Grup Passatemps» de Son Sardina ofertà «Aritja Muntanyenca».



Mateu Monserrat, pregonà enguany les Festes de Sant Cristòfol

Un altre acte cultural de relleu fou el concert musical a càrrec de la Banda Municipal de Música de Lluçmajor, a la Parròquia, sota la direcció del mestre Vicenç Castellanos.

Mencionar la pintada d'un gros mural, que després fou col·locat al «Pont d'es Jueus»: organització a càrrec de l'animós grup «Amics dels Reis d'Orient d'una festa infantil i cercaviles amb la banda de cornetes i tambors, gegants i els Capgrossos, amb gran animació de petits i grans.

Exposició pictòrica a càrrec de l'artista Alberto Rodríguez Barreiro, a l'antiga Capella.

Animadíssima la festa folklòrica andalusa, a la Plaça Major: també una gimcana a l'Avinguda Miramar, amb bastant participació: actuació folklòrica a càrrec del grup «Rocieras de la Viña»: exposició, per tercer any consecutiu, de l'exposició col·lectiva de fotografia, coordinació de Jaume Llinàs Mateu.

Vistosa molt la II trobada de Balls Regionals, a la plaça Major: cercaviles i acte religiós per part de l'Associació de Persones Majors: també gran revetlla amb actuació de l'Orquestrina de Petra.

Mencionar el trasllat de la mare de Déu del Carme i de Sant Cristòfol pels carrers de s'Arenal, amb assistència d'autoritats i de la Banda de Música.

El grup «Muntanyisme Lluçmajor» donà una exhibició d'escalada i en el Camp Municipal d'Esports, gran tirada al plat i diferents partits de futbol, mentre a les pistes del «tennis Son Verí» es disputà el «XX Torneig

de Petanca» organitzat per el ja històric C.P. Son Verí.

El club d'atletisme local coordina una cursa popular «Sant Cristòfol-92» amb sortida i arribada al passeig Miramar, mentre el Club Ciclista arenaler coordinava una prova ciclista amb nodrida participació.

El Bar Cabrera fou lloc de reunió per la partida de concursos de pesca i el col·legi Son Verí, de partits de bàsquet.

Important la disertació delm etge Blai Llopis, sobre la temàtica de medicina esportiva en el local baixos de l'església.

Ball de bot amb el grup «Casteneyetes en Festa» del col·legi Sant Vicenç de Paül. Revetlla amenitzada pels conjunts «San Francisco» i «Sistem», entre altres actes, com gimnàstica rítmica, dirigida per la professora Irupe Lauretti: exhibició de taekwondo o pintada damunt l'asfalt o concurs de dibuix i teatre de teresetes: pop-rock juvenil o una secció de ball de saló; castells de focs artificials.

En definitiva festes populars i populars, amb molta participació.

MANOLO ESCOBAR

Manolo Escobar, el famós artista, el cantat d'Almeria, actuarà el diumenge dia 17, d'aquest mes de juliol, al Camp Municipal d'Esports de s'Arenal, cedit per l'Ajuntament. Serà a partir de les 10 del vespre i reina gran animació.

MARC PATIÑO

Marc Patiño és un regatista del Club Nàutic Arenal, categoria Optimist, que destaca amb força. Enguany es proclamà campió de Balears, però després campió d'Espanya, per equips i, amés, guanyador de diferents importants regates. Marc Patiño podria disputar el campionat

mundial aquest any mateix.

TURISME

L'animació turística és molta. Molta de gent arreu arreu. Gran ambient de bulla, en especial les nits arenaleres; discoteques: La platja plena de gent en hores del migdia; L'Aguacity també amb molts de visitants a diari, però «es tords volen

baixos». A la zona Arenal-Llucmajor estan tancats per manca de clients els hotels Ipanema; Dulce Francia; Sol y Pinos; Isla Dorada; Son Verí i algun altre. Prova evident que la cosa no funciona «a tope» ni molt manco.

És altament positiu la semi-peatonització de la via de la part dels edificis desde l'hotel Encant a Can Pastilla, a la part de s'Arenal-Palma i sobretot l'atractiu ample i

modèlic passeig del carrer Miramar, amb els bancs per descans, palmeres, rajola decorativa, amplitud, llum adequada com pertoca a una primeríssima línia turística. Encara que les obres no estan acabades, l'empenta donada mereix els més alts elogis a nivell de promoció a l'estranger de cara al futur turístic de la zona. Dir el contrari significa falta de visió, no acceptar la realitat de la indústria turística o ganes d'empipar.

Aventures estiuenques

Ja ha arribat l'estiu i qui més qui manco tant si està de vacances com si fa feina s'haurà de demanar COM SERAN LES FESTES D'ENGUANY? Farà calor? Seran canyeres? Seran mogudetes? Per esbrinar-ho ens hem desplaçat fins al despatx del Sr. Mateu Monserrat, Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Llucmajor per què ens donàs vagues referències sobre el QUE PENSEN FER.

Començarem per dir que a més de Llucmajor, S'Estanyol i S'Arenal hi haurà també sarau a les Badies, «Las Palmeras», Son Bieló i Can Pi.

En qüestió d'edats cal esmentar que la gent podrà gaudir d'un ampli ventall d'oportunitats per a participar-hi, sense oblidar als infants ni a la tercera edat.

En l'aspecte musical no faltaran oportunitats per ballar (SI US AGRADA LA BONA MÚSICA). No dubteu en acudir als múltiples espectacles i verbenes que ens esperen on cal destacar l'actuació de l'Or-

questrina d'Algaida dins el marc de les festes de Santa Càndida de Llucmajor. A S'Ajuntament com ja sabem PER LA DIVERSITAT DE CULTURES QUE HI DIVERGEIXEN no faltaran ni una festa andalusa («Rocieras de la Viña» i d'altres) així com l'actuació estelar del ja conegut MANOLO ESCOBAR (veurem si duu es carro o no).

L'activitat esportiva compta amb múltiples varietats desde futbol, futbol, bàsquet, botxes, atletisme... (res, que els entusiastes de l'esport es podran donar per satisfets).

No podem deixar de banda els actes de tipus cultural. Hi haurà representacions de teatre a tot arreu exceptuant Llucmajor ja que hi va haver una mostra teatral fa poc (que segons fonts fidedignes d'informació la resposta llucmajorera, per sorpresa, fou molt positiva). També hi haurà d'altres activitats com pintades i concursos de dibuix.

Com a innovacions tenim la grata participació del Grup de Muntanyisme de Llucmajor recentment creat, que pujarà la bandera al campanar i una mostra de gimnàstica a S'Arenal.

S'ha de dir que Santa Càndida no sofrirà canvis notables ja que tan sols durarà dos dies; en canvi, a les Badies o urbanitzacions hi haurà més joc perquè la gent pren part activa a les festes.

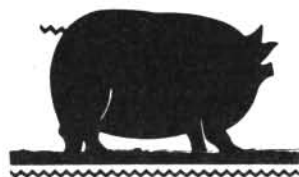
AIXÍ SERAN LES FESTES D'ENGUANY. ESPERAREM AMB IMPACIÈNCIA QUE LES DE L'ANY QUE VE PUGUIN ESSER DE PINYOL VERMELL: SI L'ECONOMIA ENS HO PERMET.

Bon estiu i bones festes!

Salut i força!

Sort i aventura!

Bàrbara Verdera i Llúcia Caldés



SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES



La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Un any de tasca Municipal

«L'Ajuntament fa molta de feina, però el rendiment és baix»



A l'hora de fer l'entrevista hem cregut oportú fer una sèrie de preguntes, referents a qüestions puntuals que preocupen els llucmajors, i que al mateix temps el Sr. Gaspar Oliver ens parli d'aquest any de treball al servei del municipi.

-Sr. Batle; s'està parlant de fer una autopista que vagi des de Palma-Manacor passant per Lluçmajor. Quina és la seva opinió davant aquesta possibilitat?

-El que jo sé és que hi ha un estudi, en aquests moments no hi ha res en concret. Carreteres té un estudi d'ampliació de la carretera actual, per això Carreteres ens ha dit que per donar permís per edificar des de S'Arenal a Lluçmajor, vora de carretera, s'ha de deixar un espai de 50 metres a partir de la línia central.

-I què opinau que passi o no l'autopista pel nostre poble?

-Bé, consider que un municipi com més ben comunicat estigui, molt mi-

llor. El que s'ha de veure és si aquesta modificació seria per a gent que vengués o per a gent que hi passàs sense aturar-se. Aquest, de totes formes, no és només un tema que influeixi a Lluçmajor sinó que és dins el pla general de carreteres i per aquest motiu també s'ha de mirar des d'un punt de vista global.

Per ventura, no ho sé, podria no ser bo que tot el tràfic de Manacor passàs prop de la depuradora sense aturar-se al poble.

FAREM TOTA L'OPOSICIÓ QUE CALGUI PER SALVAR S'ESTALELLA

-Parlem ara un poc sobre s'Estalella. Hi va haver una manifestació on assistíreu com a Conseller d'Indústria i president del PP de Lluçmajor. També vàreu fer unes declaracions dient que si es feia la central a S'Estalella, dimitiríeu com a batle... ¿No

creis que, per part del Consistori s'ha apagat aquella flama que hi va haver en aquells moments? ¿Hi ha una manca de mobilització, mentre que els de GESA continuen fent el seu camí?

-L'Ajuntament en ple a la passada legislatura es va pronunciar al respecte, i lògicament jo accept i don suport com ho vaig fer en aquell moment, la postura d'aquesta institució. Però vull dir clarament que he estat el polític de Lluçmajor que més fort s'ha pronunciat en aquest aspecte. No he vist declaracions de ningú que s'hagi pronunciat en uns termes iguals que els meus. La meua postura és molt clara, molt ferma. Volem s'Estalella així com és.

No hi volem cap port industrial, i nosaltres estam a l'expectativa. En el seu moment, si veiem que aquest tema torna sortir i que hi ha moviments a l'aspecte, farem tota l'oposició que calgui.

EL POLÍGON S'HA DE FER ARA

O NO ES FARA MAI

-Referent al polígon industrial, els socialistes culpen al Govern Balear dels retards, mentre que no hi va haver problemes per fer la nau de la British Caledonian i hi va haver moltes dificultats perquè es donàs llum verda al polígon.

-En el tema de la British Caledonian vàrem demanar per fer-lo dins el polígon industrial: se'ns fa dir que estarien uns anys i com que era problemàtic vàrem sol·licitar d'interès social aquí on està ubicat. La veritat és que l'Ajuntament va dir que sí. Es va fer l'informe sobre les tortugues: no n'hi havia dins aquella zona, allò era un sementer, i es va comprovar que no n'hi havia.

Per què s'ha enredat? Idò ja ho he dit repetides vegades. Jo he assumit que no he pogut complir una fita electoral meua, que era la de començar les obres el mes d'octubre, i no me n'amag. Per quins motius? Per més d'un. Primerament ens trobam que al polígon els terrenys no estaven comprats, les escriptures no eren formalitzades, ni el tros de la via. La recollida de tortugues va ser anecdòtica, i no va paraitzar la realització del polígon.

Allò que el va paraitzar va ser l'informe de Patrimoni, que va ser molt dur. Hem guardat el pont del tren, es varen fer inspeccions per si hi havia enterraments, encara que no n'hi ha hagut, però així i tot nosaltres el que fèiem és guardar aquests solars on hi ha aquestes pedrotres com a zones verdes. Tampoc no hi havia l'informe de carreteres, no hi havia autorització per fer el polígon i per això hem hagut de modificar el projecte a la part de davant.

En aquests moments estam en condicions, en funció de les peticions que hi hagi, de poder iniciar les obres del polígon industrial. Si per qüestions de sol·licituds no es pogués fer en la seva totalitat, començaríem amb la meitat, com a primera fase. El polígon s'ha de fer ara o no es farà mai.

-Com van les relacions amb ASI?

-He de recordar que som batle per ser cap de la llista més votada, no vaig tenir suport del grup ASI per a

la investidura.

El que sí vaig fer va ser oferir un pacte de govern a ASI. Té tres comissions informatives i estan governant amb aquest pacte.

Les relacions, crec que són bones, dins un ordre: és normal que quan hi ha un pacte de govern, sempre s'han de conservar els termes. Si tenguéssim majoria també hi hauria problemes, uns voldrien més doblers per a cultura, l'altre per a camins, etc...

-Com jutjau l'actuació urbanística del Sr. Rabasco?

-La problemàtica urbanística és

molt complicada perquè hi havia projectes que estaven adjudicats per una quantitat i que, a l'hora de la veritat, després s'havia gastat molt més. Hi havia moltíssimes addicionals. Podem recordar la guarderia de S'Arenal, el Centre de la III^a Edat, també a S'Arenal, la recollida d'aigües pluvials a Lluçmajor i les piscines de Lluçmajor, obra pressupostada en 28 milions i que al final són 45. I el projecte definitiu puja 130 milions de pessetes més. I aquest ha estat el gran problema. Gestió urbanística de la primera línia de S'Aren-

El Peugeot 106 ha sido elegido «Coche importado del año» en la 19 edición de Premios Nacionales del Motor que concede la revista Motor Mundial.

El jurado premió su importante aportación al segmento de los coches pequeños, destacando principalmente su calidad de fabricación, excelente habitabilidad, la tecnología de sus propulsores, su noble comportamiento y facilidad de conducción, además de sus buenos valores en aerodinámica, prestaciones y economía y facilidad de mantenimiento. Un pequeño gran coche que inaugura una nueva categoría de vehículos, reforzando la posición de Peugeot en el segmento más competitivo del mercado.



LO QUE DICE LA PRENSA SOBRE EL PEUGEOT 106



Un vehículo de dimensiones urbanas y con nervio ideal para carretera.
"EL PAÍS", Diciembre 1991

Desde afuera no parece que pueda haber tanto sitio...
"MOTOR EUSKAL", Enero 1992 nº 13

No sólo cabe todo, sino que aguenta lo que le echéis.
"RAGAZZA", Enero 92

El equipamiento por su parte es bastante superior a lo que se suele ofrecer en esta categoría de coches.
"MOTOR MUNDIAL", Enero 1992

En donde más satisfacciones se sacan de este 106 es en carreteras de montaña, donde poder culebrar de curva en curva.
"MOTOR 16", 14 Septiembre 1991, nº 412

El 106 XT nos ha convencido por muchos aspectos, pero sobre todo por su forma de andar y capacidad interior... Todo ello con un consumo muy reducido.
"DIARIO AS", 19 Octubre 1991

Reune varias características que lo convierten en extraordinario.
"VOGUE", Enero 1992

Llaman la atención por la calidad de acabado, soberbia, y por la espaciosidad de su interior, suficiente para acomodar a cuatro adultos sin ningún problema.
"AUTO 1", Noviembre 1991, nº113.

El Peugeot 106 XSI sorprendió por sus aptitudes racing, tanto por la estabilidad como por el motor y cambio.
"AUTO-HEBBO", 1 Febrero 1992, nº 351

Los 106 sacan a relucir toda la raza de los verdaderos "pura sangre" para dar una confianza absoluta a la persona sentada ante sus mandos.
"AUTO 1", Noviembre 1991, nº113

Tallers MARINA



Joan Ramon
PEUGEOT - TALBOT
Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

nal es troba aturat a Costes; hi ha també el de la ronda de Tramuntana, en què Carreteres va fer aturar les obres; era una obra adjudicada i el projecte aprovat, però no teníem ni el permís de Carreteres, perquè no s'havia sol·licitat.

També hem de comptar amb les dificultats de les dues rotondes, la del molí d'en Monjo i la de la comunicació a la carretera d'Algaida, aquests fan un vèrtex que caldria suavitzar, i per això ens haurem de posar en contacte amb els propietaris de les finques.

LES OBRES DE LA PRIMERA LINIA ESTAN ATURADES

-Per què s'han retardat tant les obres de la platja?

-Aquest projecte va ser aprovat per l'Ajuntament el 90, el va enviar a Costes l'agost del mateix any i Costes l'aprovà exceptuant una plataforma de ciment que hi havia enmig i aquí el projecte es trobava aturat, no s'havia tornat fer res més. Nosaltres ens vàrem posar en contacte amb Costes per veure com ho podíem fer. Ens digueren que el projecte estava bé; vàrem donar un altre tractament a les aigües pluvials que no hi havia. Les aigües sortien al mig de la platja a través d'un brollador; ara les aigües van cap al torrent dels Jueus i cap al Club Nàutic.

Amb aquest projecte modificat Costes ens va autoritzar a tirar endavant. En un moment donat ens diu que necessitam l'autorització de «Mar de Mallorca», com a concessionari i també ens digueren que sí. Al mes de gener ho aprovàrem en sessió plenària, va tardar però el fèiem o no. Si no el fèiem ja haviem perdut el carro. Ara tenim tot un seguit de problemes amb el balneari; Costes ens diu que no ens donarà l'autorització i aquest és un problema molt greu que tenim en aquests moments, per mor del alneari i la Creu Roja. Fa una setmana que les obres de la primera línia estan aturades.

-Hi ha rumors que teniu damunt la taula o que s'ha concedit a Comissió de Govern un circuit motociclista a uns kilòmetres de s'Arenal,



L'Hotel Maracanà es convertirà en un Centre Sanitari

a zona rústica. Es així?

No està concedit, ho tenim damunt la taula.

-No sabeu com prendrà?

-No, simplement «està sobre la mesa».

-I així, de principi, què vos sembla?

-Això es va presentar a la passada legislatura. Devia ser el 88 o el 89, i no es pronuncià, no hi hagué votació. I ara, hi torna haver la sol·licitud.

-Quines despeses pot suposar la inadequada aturada de les obres de So n'Antelm (segons el jutge)? Hi pot haver problemes d'indemnitzacions per aquest tema?

-Nosaltres ens vàrem trobar amb uns plànols aprovats a la Comissió Provincial d'Urbanisme i l'Ajuntament de Llucmajor en va aprovar uns altres. En aquests moments tenim el dubte si el que va aprovar l'Ajuntament té interès social o no ja que aquí es va aprovar una documentació i la CPU en va aprovar una altra.

Davant aquest dubte només hi ha una solució, que es fes la consulta a «La Sala» però per a això s'han de paralitzar les obres. Una vegada feta la consulta, «La Sala» ha dit que sí, que té interès social.

Vaig parlar amb els de So n'Antelm referent a la decisió que pensa-

va prendre, s'enfadaren molt, varen fer tot el que pogueren perquè no es fes res al respecte, però estic convençut, perquè així m'ho han dit, que So n'Antelm va entendre perfectament el tema i ara estan contents perquè saben positivament que tenen llicència i és declarat d'interès social, seguretat que abans no tenien.

De totes maneres aquest és un tema que continuarà corrent, perquè algú pot haver obrat malament, no



Es farà una bassa reguladora de les aigües pluvials



Es faran més camps de golf

vull dir que hagi estat l'Ajuntament, però vaja... El per què de les distintes informacions és un tema en que supòs també s'hi entrarà.

-A una anterior entrevista feta per nosaltres mateixos, al principi del seu govern, li vàrem demanar si permetria que, segons mostra la TV Lluçmajor, s'empràs aigua del pou del poble per regar els camps de golf malgrat consta a l'Ajuntament que aquesta aigua només pot ser

emprada per als ciutadans del municipi de Lluçmajor. Ens podríeu parlar una mica sobre aquest tema?

-Ells tenen un pou, no de les aigües municipals. Tenen marcat un pou dins el projecte i aquesta aigua és la que han d'emprar.

-A l'altra entrevista li vaig demanar si empraria aquesta aigua del poble i me contestàreu: «ni una gota». És a dir, que del pou del poble, no treuran aigua...

-Crec ben cert que no, però m'ho hauria d'estudiar. No som partidari en absolut que emprin aigües potables als camps de golf, sinó que les han d'emprar, segons la llei, depurades.

Pel que fa a So n'Antelm el que feim ara és en lloc de construir una depuradora en el polígon, les aigües d'aquest polígon vendran a la depuradora de Lluçmajor, aprofitant la mateixa síquia que té So n'Antelm per a la conducció de les aigües termals. I so n'Antelm rebrà les aigües depurades. També miram que no hi construeixin la depuradora i ens enviïn les aigües a depurar a Lluçmajor, a la depuradora li manca cabal i a més, al passat plenari hi havia ja la compra de la finca per construir la bassa reguladora per emmagatzemar les aigües pluvials, així no es perdran i també s'enviaran a So n'Antelm.

-Segons tenim entès el Govern

Balear vol fer una llei perquè la xarxa elèctrica i telefònica no vagi pels carrers. Què en sabeu?

-Hi ha un projecte de la Presidència i Cultura que en fa referència, però començant pels edificis que siguin patrimoni històric o protegits. A s'Estanyol serà possible que tots els fils de GESA i Telefònica vagin amagats. A s'Estanyol no s'ha fet molt perquè la meua idea és fer un projecte totalment integrat, sanejament, aigües netes, electricitat i telèfon, tot sota terra a més d'un projecte de jardineria perquè l'estiu que ve ja estarà en marxa la depuradora de Son Bieló.

-Què pensau de l'anticatalanisme d'ASI, quan el Sr. Rabasco va afirmar a Manacor que «la Cultura y lengua mallorquina sobran»?

-Em preocupa i m'interessa el que pugi fer o deixar de fer ASI en el Consistori perquè tenim un pacte de govern. No em pronunciaré sobre la seva filosofia política fora del Consistori, és el seu problema, la seva manera de pensar o la ideologia que té dins el partit. A l'Ajuntament tenim la normalitzadora lingüística i intentam normalitzar el català, i quan dic català, em referesc a la gramàtica catalana. Sempre parl als plenaris en mallorquí i si vaig a un acte oficial també encara que de vegades em fotin una miqueta de «bronca». Però, en definitiva, no entre ni surt en les declaracions del Sr. Rabasco, aquest no és un tema municipal.

-Com valorau aquest primer any de tasca municipal?

-Bé: quan nosaltres entràrem ens trobàrem amb una situació dolenta econòmicament. S'havia gastat més del que s'havia recaptat, quantitat que xifam en sis-cents milions de pessetes i no sé si haurem fet curt. Ens trobam amb un pressupost aprovat pel grup socialista, totalment gastat i amb una despesa corrent totalment excedida.

Ara gestionam el primer pressupost nostre. L'aprovarè molt tard per a la posta en vigor de la nova comptabilitat. Enguany l'Ajuntament funciona per partida doble. També s'han hagut de destinar doblers per a projectes que ja estaven iniciats. És a dir, que en aquests moments no hem



al costat de la depuradora



pogut posar-ne marxa temes nostres importants com les piscines que s'han començat ara i que aviat es començaran les obres del Polígon. S'han iniciat les obres de Miramar a S'arenal, l'edifici de la III^a Edat, també a S'arenal, s'ha aconseguit un centre sanitari, també a la part de Llucmajor, que estarà obert les 24 hores, i segurament s'ubicarà on era l'Hotel Maracanà, ja que aquest edifici representava un greu problema i l'hem resolt. Entre els mesos de setembre-octubre, s'iniciarà un altre Centre Sanitari a Badia Gran. També volem construir a S'arenal una pista de futbol, devora el pavelló.

Ens hem posat en marxa per construir la macrodepuradora devora S'arenal, i apunt de formalitzar amb IBASAN, tota la documentació a fi que l'estiu que ve ja pugui entrar en funcionament.

Més envant, entrarem dins el tema dels camps de golf. Hi ha tres sol.lituds a Llucmajor i la meua política és d'autoritzar-los, però com a solució a l'aigua depurada. Crec que és millor dur aquesta política que tirar l'aigua a la mar.

A L'AJUNTAMENT ES FA MOLTA FEINA PERÒ EL RENDIMENT ES BAIX

-Estau satisfets de l'Ajuntament?

-Encara no he pogut organitzar l'Ajuntament com m'agradaria. Es un tema que em pensava poder resoldre en quatre mesos i la veritat és

que encara haurà de passar tot l'estiu per poder resoldre, per exemple, el tema de les llicències d'obres, perquè no es poden donar ni en vuit mesos. Una llicència d'obres s'ha de poder donar en un mes. La setmana passada en vàrem aprovar fins i tot una del 85: són comerços que funcionen i encara no tenen els papers en ordre. El problema que veig a l'Ajuntament és que es fa molta feina però el rendiment és baix: es fa molta feina burocràtica innecessària.

Ja tenim preparada la documentació nova perquè la gent sàpiga quines són les passes a seguir.

Els funcionaris estan d'administratius o d'auxiliars, però fan de tot. No hi ha, per tant, un responsable, perquè no hi ha una estructura planificada.

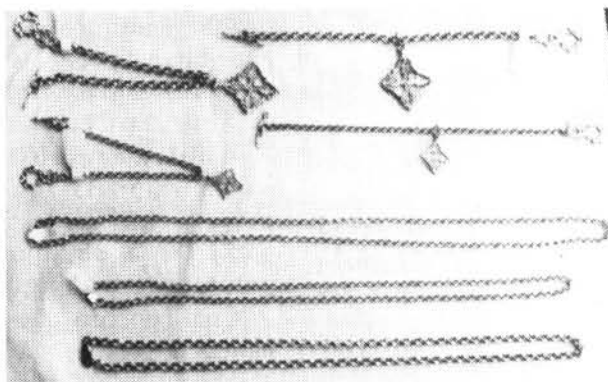
El treball de gestor i organitzador de l'empresa és el que em duu més feina.

Ignasi Barceló

FABRICA DE JOIERIA GARAU (Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)



OR EN PES

Cadenes a 1.650 pts. gr.

Aros llisos a 1.500 pts. gr.

Pulseres Isabelines o Calatrava a 1.650 pts. gr.

Aliances llises per a casaments des de 3.500 pts. cada una

Cordoncillos mallorquins des de 32.000 pts.

Clauers de plata des de 1.500 pts. unitat

Plaques de plata des de 700 pts. unitat

Cadenes de plata des de 1.000 pts. unitat

Pulseres Esclaves de plata d'home des de 1.900 pts. unitat

Amb gravat gratuït i al moment

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Joaquín Rabasco, (ASI), Regidor d'Urbanisme

«A.S.I. està a l'oposició»

B.LI.

-Quin balanç en faríeu, del primer any de govern PP-ASI?

-És una continuació dels anteriors quatre anys a l'ajuntament, amb la diferència que ara hem assumit la responsabilitat d'urbanisme, força complexa. Això no vol dir que no estigui capacitat per a assumir-la. Qualsevol pot assumir qualsevol funció sempre que tenguí l'oportunitat de demostrar-ho. He demostrat bones intencions des del principi i m'han fet costat partits polítics i serveis tècnics.

-És un any de govern de tres persones, representats d'un partit que ha nascut pràcticament del no-res. La nostra voluntat —i no és demagògia— és fer-ho el millor possible.

«ELS REGIDORS DEL PSOE NO COMPAREIXEN PER L'AJUNTAMENT»

-Com van les relacions PP-ASI?

-Nosaltres ens votàrem a nosaltres mateixos. El PP, ben igual que el PSOE l'any 87, ha arribat a l'alcaldia amb els seus vots, no amb els nostres. La nostra actuació ha estat sempre coherent.

Nosaltres estam a l'oposició. Feim una oposició constructiva: el fet de votar amb el batle a les plenàries no vol dir que no hàgim tengut les nostres diferències a porta tancada. ¿Què no arribam a un consens sobre un tema? Idò el deixam sobre la taula.

Ara bé, jo no vull amagar que, en aquests moments, les relacions amb el PP són senzillament bones. I són bones perquè són les relacions que tenim, perquè amb els altres no en tenim cap, de contacte.

Ara mateix, encara que sigui increïble, el senyor Tomàs Garcias i el senyor Joan Montserrat no vénen més que una vegada cada mes, just per acudir al Ple. En Valenzuela en-



cara és l'hora que s'hagi d'acostar per l'ajuntament i mai no hi he vist aquell altre regidor, un tal Morales, ni el senyor Aguiló, ni aquella senyora.

Per tant, que no ens vinguin amb l'excusa que no els donam documentació, no! És que no vénen a cercarla. Jo voldria tenir un diàleg amb totes les persones i debatre les seves suggerències. I això ho demostren les actes: Al PSOE li hem aprovat moltes coses en comissió.

-Vostè, per tant, vol més relació amb l'oposició

-Ja li he dit que la nostra relació es basa en el mutu enteniment.

-També amb el PSOE?

-No en tenim, d'oposició amb el PSOE. Simplement perquè no hi ha cap relació. Si no tenim cap contacte, com ens podem entendre? Ara mateix, somniant amb els ulls oberts, voldria veure'ls entrar per la porta i dir «proposarem això, o això altre...»

-Qüestió destacada de la comissió d'urbanisme ha estat la polèmica de

Son Antem. A la darrera sessió plenària, En Tomàs Garcias vos hi esperava amb l'escopeta carregada, perquè pareix que els tribunals li han donat la raó.

-No vaig poder assistir a aquesta plenària. No sé si vostè sap que un germà meu ha estat ordenat sacerdot, això succeeix un pic en la vida. Per això no vaig poder assistir a la plenària.

«AMB SON ANTEM, TAMBÉ S'EQUIVOCAREN EL GOB I UN PARTIT DE LLUCMAJOR»

-Deu esser com tenir unes noces a la família.

-Molt més important! No s'ordenen sacerdots cada dia. Miri que va casar-se un altre germà meu i no hi vaig poder assistir perquè l'endemà tenia un Ple a l'ajuntament, però ara he volgut fer una excepció.

I parlant de Son Antem, la veritat és que el fil d'aquesta qüestió me'l varen mostrar un senyor del GOB i un llucmajorer d'un determinat partit polític. Me varen venir a veure i me posaren de manifest les incorreccions que hi havia en la tramitació de Son Antem. Vaig fer les comprovacions oportunes i vaig poder constatar que les seves sospites eren certes: Els plànols que obraven en poder de la Comissió Provincial d'Urbanisme eren diferents als que hi havia a l'ajuntament. La secretària me va dir que això era una irregularitat manifesta i n'informàrem al batle abans d'actuar.

Paralitzàrem les obres i ara ve la reacció del senyor Tomàs Garcias. Tothom sap que nosaltres no estàvem en contra del projecte de Son Antem, sinó en contra de la manera com s'havia duit a terme. Per exemple, els promotors han pagat una quantitat irrisòria per la llicència. Si atenem el valor de l'obra, en justícia hauriem de pagar cinc vegades més del que han abonat a l'ajuntament en

concepte de llicència.

¿Què ara el Tribunal Superior de Justícia ha trobat que la llicència estava mal demanada? No hi vull entrar. ¿Què hauríem pogut recórrer? Per ventura sí. El que li puc quasi assegurar és que no crec que Orenol SA, la promotora, tengui la intenció de demanar indemnitzacions a l'ajuntament.

Per ventura, tot aquest tema de Son Antem intenta desviar l'atenció perquè està a punt de sortir un altre elefant. O parlem d'això per no parlar de les despeses sense justificar heretades de l'anterior govern municipal?

-Ja ho aclarirà l'auditoria

-Sí, aleshores parlarem de les despeses del senyor Tomàs Garcias que continuen sense justificar, de les 600.000 pessetes que va gastar en viatges l'any 88.

«A MI M'ATAQUEN DES DEL 'PINTE EN AMPLE'»

Què pot ser me vaig equivocar en la qüestió de Son Antem? També s'haurien equivocat els senyors del GOB i d'un partit polític llucmajorer que posaren els fets en el meu coneixement —uns fets que, com vaig comprovar, són veritat—. Allò que em preocupa és que, des de la seva revista, diguin que per culpa de Rabasco haurem de pagar indemnitzacions. Però si el conseller se va equivocar s'equivocaren els que aconsellaren el conseller. I que vosaltres, justament, m'ho retregueu, quan sabeu tan bé com jo mateix que aquells fets que vaig denunciar són veritat.

-L'opinió de la revista només s'expressa a l'editorial

-A mi m'ataquen des del «pinte en ample»

-Vostè també hi pot escriure

-Però em sorprèn que m'ataquin des de la revista amb la qüestió de Son Antem quan principalment són vostè els que directament o indirectament varen venir a denunciar-me uns fets que —com he comprovat— són certs; encara que el Tribunal hagi decidit donar per bona la tramitació del projecte, els canvis de plànols són un fet: fins i tot el batle Monserrat no en sabia res, d'aquest afer.

«RAMON AGUILÓ HA PARALITZAT LES OBRES DE S'ARENAL A INSTÀNCIES DE TOMÀS GARCÍAS»

-Ara la Prefectura de Costes ha paralitzat la construcció de dos edificis davant la primera línia del carrer de Miramar, a S'Arenal

-Vol saber la veritat en aquesta qüestió?

-Sí

-Aquest projecte se va remodelar amb el vist i plau de la Delegació de Costes. Les modificacions s'han fet en base a les necessitats de S'Arenal: les aigües pluvials, per exemple, era imprescindible arreglar-les. I, aprofitant que teníem espai, vàrem afegir-hi el projecte de la Creu Roja. I ara tenc que el senyor Ramon Aguiló, que continua empenyent, que fa a penes dos dies que és el cap de costes, decideix paralitzar el projecte a petició de l'anterior regidor d'urbanisme, Tomàs Garcias.

-Això, ho sap?

-Bé. M'ho han dit. Però per què un projecte que tenia el vist i plau de Costes ara és paralitzat amb l'excusa que hi hem construït una habitació per als soldats de la Creu Roja que hi fan guàrdies de vint-i-quatre hores. I ens diuen que és un xalet! Quin xoteo!

«SI ENDERROQUEN EL LOCAL DE LA CREU ROJA HI HAURÀ UNA GRAN MANIFESTACIÓ POPULAR»

-Els veïnats perjudicats per aquestes construccions reclamen un dret de vistes

-Les denúncies que estem tramitant afecten només el *xiringuito*, no el centre de la Creu Roja. Però ara, per pegar-nos una escopetada, no únicament ens tomen el *xiringuito* sinó també la Creu Roja. Però jo li asseguro que si, a un lloc tan mal dotat de serveis mèdics com S'Arenal, tomen el centre de la Creu Roja hi haurà una gran manifestació popular.

És propi de la barra del senyor Aguiló i dels seus paralitzar les obres de construcció d'una dotació de primera necessitat, d'un projecte que ells mateixos han aprovat. Si volen tomar el *xiringuito*, bono... Però si jo fos polític no enderrocaria un centre de la Creu Roja. Jo tenc fills i per posar una injecció a la meua filla ha d'anar fins a Son Dureta. En set o vuit kms. no tenim ni un trist practcant, i si algú té una desgràcia poden passar dues hores abans que no arribi una ambulància.



FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

SPORTS
Ca'n Salom



CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

Joan Monserrat:

Molts de vots d'esquerra han servit perquè governin les dretes

-Com valoreu la gestió municipal del nou govern?

-Tranquil·litat! Les obres que estan començades han estat suficients perquè durant l'any 91-92 (primer any del govern PP-ASI) vagin desenvolupant el que ja estava començat, tot allò que va bé és gràcies a ells, tot allò que va malament, gràcies a nosaltres.

Noves obres? Cap ni una; modificacions desencertades, unes quantes. Hem de citar: Miramar, un jardí convertit en ciment. El Polígon, que l'han entregat a GESTUR i el pressupost ha augmentat en 350 milions de pessetes, i la resta són obres que nosaltres ja havíem començat: Ronda de Llucmajor, piscines al camp municipal, Llar de la II^a Edat de s'Arenal, vials del carrer Dragonera, Casabar del Camp municipal d'esports de s'Arenal, tribunes del poliesportiu, guarderia infantil, etc, etc... Eren obres que nosaltres havíem començat i que no podem acabar, com és natural, en contra de la nostra voluntat.

-Com són les vostres relacions amb el govern municipal?

-Hi ha poques relacions. Un dia vaig anar a cercar uns papers i vaig trobar la porta tancada. Els empleats em digueren que eren ordres del batle i que havia de fer una instància per rebre les informacions.

Procur que visquin dins el seu món i que em deixen viure dins el meu. Crec que han de ser responsables del seu comportament —que jo no compartesc—.

-Com així està tan poc animada l'oposició?

-Crec que és un punt de vista que depèn de com es mira. Depèn del que entenem per estar animada o no. Si estar animada vol dir fer espectacles com que els que feien contra el partit socialista, fent afirmacions gra-



Joan Monserrat, ex-batle de Llucmajor

tuïtes, emprant un vocabulari mai no après dels nostres poetes, més bé un vocabulari propi de barris baixos (prevaricació, contuberni, suborn, etc) efectivament podem dir que està poc animada. Jo no compartesc aquesta afirmació i crec que l'obligació de l'oposició és la de donar el seu punt de vista sobre els temes amb què no està d'acord i proposar una gestió diferent. I així s'ha fet, recordau el cas dels pressuposts, la votació per urgència del Polígon i la depuradora de s'Estanyol, el cànon de l'aigua, etc. on ens oposàrem amb contundència. El que sí he notat és

que els diaris diuen poques coses, també pareix que estan poc animats.

MIRAMAR: DEL JARDÍ AL CIMENT

-Què pensau de les obres de s'Arenal?

-Hi ha moltes obres que s'estan fent, com ja he dit. D'algunes, s'ha modificat el projecte inicial, principalment les del passeig Miramar, que, d'un jardí molt ben estudiat per la Universitat de les illes Balears i perquè poguéssim tenir una idea del nostàlgic s'Arenal de dunes, sivines i tamarells, s'ha tornat al ciment.

Record que es va dir als veïns que volíem fer una garriga i els prendríem la secció de la mar. Res més lluny de les nostres intencions.

Un altre punt és que en certa ocasió i per regar les palmeres férem una regata per posar una canonada per dur aigua a una aixeta; record les protestes d'una botiga molt lligada al govern actual perquè durant tres hores havíem fet aquella obra. Feren afirmacions del tipus que els preniem els clients, etc. i arruïnàrem els negocis... Què deuen pensar ara, després de tants mesos de retard? (i els diaris estan tan poc animats que no se n'adonen).

De les altres obres, com que no són tan molestes, crec que el que importa és que es vagin fent.

-Per què no netejàreu l'hotel Maracanà quan governàveu?

-M'ha semblat molt bé que es netejés. No es va fer abans perquè creïem que la propietat havia d'estar assabentada i eren moltes les famílies que hi havia dins. Les obres es fan en el moment oportú i quan es poden realitzar: algunes vegades ser respectuosos amb la llei comporta anar en contra de la nostra voluntat.

1.502 VOTS D'ESQUERRES HAN SERVIT PERQUE GOVERNIN LES DRETES

-Com veis la força d'ASI a s'Arenal?

-ASI, amb propaganda contra el PSOE ens ha restat 1.502 vots: vots de gent d'esquerra i han servit per governar els de dretes.

No estic d'acord amb els seus mètodes, ni tenim els doblers que ells tenen per fer propaganda: nosaltres fèiem obres però va ser la propaganda que els va donar tres regidors.

Esper que els arenalers obrin els ulls i pensin que no s'ha fet res que no estàs ja començant: la propaganda i les promeses no són res si no es converteixen en obres. Tampoc no són mètodes nous perquè altres governs els havien emprat.

-Què ha passat amb el dèficit que s'atribueix al vostre govern anterior?

-Per a mi ha estat una faceta increïble. No creia que fos possible inventar-se històries d'aquest tipus. Primerament, cal dir que sempre hi havia superàvit, dic això perquè no arrossegàrem dèficits anteriors.

Convé refrescar la memòria i dir que l'any 1991 nosaltres governàrem mig any; per tant els senyors ASI-PP deuen tenir la seva part en l'execució del pressupost. No voldran suposar que en sis mesos generàssim un dèficit tan voluminós.

El dia de passar comptes vàrem presentar un endeutament però hi havia 250 milions de superàvit, si tenim en compte això, era suficient

una operació de tresoreria per devers 166 milions per fer front a les factures.

La manca de liquidesa no és estranya en cap institució el que és necessari és pagar i sempre pagarem, encara que fos tard. Crec que en aquest assumpte convé ser suficientment honest i reconèixer que han emprat paraules amb doble sentit per difamar el govern que jo presidia, i justificar així el motiu d'endeutar el poble.

Esperem que l'auditoria tranquil·litzi el poble si en algun moment ha pogut posar en dubte el bon fer i el desig d'anar endavant del partit socialista.

-Què pensau de la construcció d'una macrodepuradora?

-Crec que és necessària, perquè a mesura que les urbanitzacions creixen és, de cada vegada, més urgent.

Els serveis tècnics feren un estudi referent al cas i en aquest moment veig que l'actual govern també té interès perquè es facin.

Esperem que es duguin endavant fent les coses ben fetes i estudiades i no improvisant i anant amb presses.

-Teniu constància de la revisió del Pla General?

-Pens que ja és el moment d'una nova revisió, però en aquest moment no sé si l'han posat en marxa.

M'agradaria que aquestes i les properes, manifestacions servissin per donar llum al poble i coneixement del procés de la història de Lluçmajor que dia a dia feim tots junts.

C. Font
C. Julià



Els joves de Lluçmajor volem rock

Senyor Gaspar Oliver, batle de Lluçmajor, un grup de joves de Lluçmajor volem dir-vos a vos i a tot el Consistori format per la coalició PP-ASI, que no estam d'acord amb la vostra política de festes, per tant volem criticar que no hàgiu inclòs cap concert de rock, a Lluçmajor, al mes de juny com havia anat fent l'antic Consistori format per PSOE-PSM.

Si la vostra excusa és la manca de doblers, nosaltres pensam que s'han invertit massa capital amb d'altres afers. Com per exemple, el pressupost de la construcció del polígon industrial.

En conseqüència del que hem anomenat fins ara, pensam que la subvenció d'un concert de rock, per part de l'Ajuntament, no perjudica a les «arques municipals», com fins ara tots els Ajuntaments governats per la coalició PP-UM, que es queixen de la manca de doblers que han deixat els altres Consistoris, formats per altres partits polítics, no sabem fer res més que «remugar» que si tenen o si no tenen capital.

«Les tortugues de Son Noguera»



CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

Quina és la vostra opinió sobre el primer any de gestió municipal del nou Consistori?



Joan Morlà

JOAN MORLÀ MÒJER CDS

Consider que un any és poc temps per jutjar la tasca municipal, perquè la majoria d'obres realitzades havien estat aprovades per l'anterior Consistori.

A la platja de S'Arenal, sembla que uns i altres juguen a posar i a llevar.

Pel que fa referència a altres temes s'ha d'anar amb molta precaució, no sigui cosa que haguem de pagar els plats romputs els mateixos de sempre.

MANUEL GARCÍA MORENO PCB

El consider negatiu per una sèrie de raons:

1. Situació lògica de l'amorfisme polític a causa del «pacte natural»

entre la dreta PP i la pseudo-ultradreta amb rictus de neofeixisme representada per aquesta «Associació Partit» anomenat ASI. Han aconseguit la desmotivació política del poble quan li han tancat els pocs canals de participació que tenia, per exemple: llevar la comissió de Participació Ciutadana. Així, els «amos» campen a l'ampla com els senyors per les seves finques.

2. Han entès la gestió política com el fet d'administrar una empresa pública (sempre sense responsabilitat jurídica, naturalment) i amb el pretext del forat de l'anterior Consistori hipotequen l'actual, al mateix temps que creen una infraestructura burocràtica afí als seus interessos partidistes (enxufismes, amiguismes, etc...).

3. La crisi econòmica incideix en el fet que els «trusts» macro-econòmics

no inverteixin massa, si no ja veuríem les nefastes conseqüències. Són ben partidaris d'una estructura econòmica de serveis i aquí tenim els exemples: CALEDONIAN BRITISH, CLÍNICA PRIVADA SON VERÍ, etc... sense portar una política de suport a les indústries terciària ni artesanal. Una estructura econòmica que no ha servit gens per al floriment econòmic del nostre poble.

S'ha de fer especial esment al tan escainat projecte de la porta «turística d'Europa», vulgarment dita S'Arenal: QUI TENGUI ULLS PER VEURE, QUE VEGI.

4. De la política cultural... és que ja no en vull ni parlar, només puc dir allò de: VERGONYA, CAVALLERS, VERGONYA...!

ANTONI LLOMPART PSM

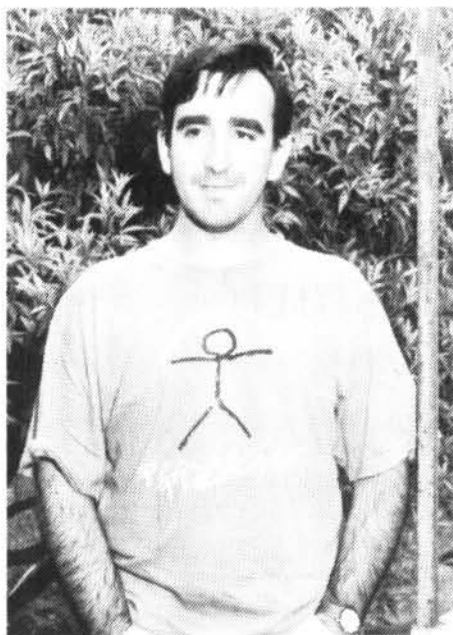
Trobam que aquest primer any de govern entre el PP i ASI ha destacat per la claudicació del Partit Popular a mans de la gent de Rabasco:

Els han cedit l'exclusiva a S'Arenal, una taifa on tot depèn del partit únic: ASI. Un grup populista, autoritari, rabiosament espanyolista i amb algun racista abrandat entre els seus portaveus.

Els han cedit la gestió d'urbanisme. És cert que Rabasco ha heretat alguns morts de la impresentable gestió del PSOE: Son Antem és el més espectacular. Però un any ha bastat per deixar ben clar que la seva indocumentació només és equiparable als seus dots per a la fabulació i la demagògia. El numerat ingenu dels papers de Son Antem i el fracàs clamorós de les obres d'encimentació



Manuel García



Antoni Llompart

i palmerització de la platja regenerada de S'Arenal haurien de bastar per a què el batle li demanàs la dimissió.

I mentre ASI clama reclamant més inversions a S'Arenal i s'omple la

boca de sensibilitat social, el PP està desmantant els serveis ciutadans que havia creat l'anterior consistori.

Han suprimit la participació ciutadana. Torna el paternalisme, ara proveït d'agenda. Fins i tot els batles troben feina.

I, finalment, no hem vist cap idea nova en l'horitzó, hem ignorat el 75è aniversari de la ciutat i els reptes del futur continuen amagats en algú calaix de Palma: autopista, central tèrmica... Per cert, ¿recordau que volíem salvar no sé que perquè hi volíem instal·lar no sé quina altra cosa i organitzàvem manifestacions i els millors pintors de Mallorca ens regalaven els seus quadres? Encara que, d'això, també en té culpa la meua amnèsia.

MIQUEL MARTÍ TRUYOLS Convergència Balear

En només un any de gestió municipal no hi ha massa temps per fer un balanç, per tant, és bastant difícil opinar.

Esper que d'aquí endavant, un cop que el nou Consistori ja es trobi més assentat, que facin tot allò que varen prometre i que tot sigui perquè el nostre terme funcioni millor.



Miquel Martí



SON COCHES DE RENAULT.

ESTAN ESPERANDOTE EN TODOS
LOS CONCESIONARIOS RENAULT.

Son coches especialmente pensados para adaptarse a todas tus necesidades de trabajo, a tus gustos personales y profesionales. Vehículos que mantienen toda la comodidad y el confort de cualquier coche de Renault. Dentro de la gama más amplia donde poder elegir, todos son espaciosos, fuertes y robustos, cómodos y confortables. Y como te conviene, económicos en mantenimiento y consumo, con la potencia de sus insuperables motores Diesel. Además se adaptan en cualquier momento a tu gusto, por arte de la tecnología de vanguardia Renault. Sin olvidar sus atractivas condiciones de financiación. Son únicos. Son coches de Renault.

Para cualquier información llame al
900 100 500.

Descubrello en



BARTOMEU JAUME NADAL

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)



LA SENALLA DELS OUS



1. El rector de la Universitat, el felanitxer i Magnífic Nadal Batle, és home ben informat de tot quant passa per Mallorca. Mirau, sinó, què ha declarat al «Diario de Mallorca» el 28 de juny: «Els dos càncers de la política mallorquina són la UIM de Miquel Pascual i les iniciatives del Sr. Rabasco. Pur franquisme residual». Això és parlar clar i llampanent encertant-la de ple!

2. Ona, quadern de debat és el títol d'una nova revista editada a Palma que es dedica a l'anàlisi de temes econòmics i socials de Mallorca. La dirigeix Sebastià Verd i hi col·labora Antoni Llompart, que en el primer número entrevista el polític i arquitecte Jaume Carbonero i la psicòloga de l'Ajuntament de Palma, la llucmajorera Catalina Juan.

3. Les actuacions dels grups mallorquins i catalans que canten en la nostra llengua s'estenen arreu de Mallorca, sobretot ara que és temps de festa i hi ha revetles pertot. Un dels grups més sol·licitats i aclamats d'aquest estiu són «els Pets», que juntament amb «Sopa de Cabra» actuaren per primera vegada a Mallorca en el camp de futbol de Lluçmajor, ara fa dos anys. Bufaven altres aires per la vila...

4. Els muntanyencs de Mallorca honoraren son patró, Sant Bernat de Menthon, amb una missa de campanya celebrada a trenc d'alba dalt de puig de Galdent. Els valerosos trescadors de muntanya hi feren cap des de la banda d'Algaida, encara que el temps era rúfol i fredoler.

5. Joan Cuerda i Josep Sacarès, tot i l'edat d'un i les feines de l'altre, han tret a la llum un nou llibre sobre la geologia del migjorn llucmajorer. L'ha editat la Conselleria de cultura i el presentaren a la Casa de la Vila fa unes setmanes. Una cosa queda clara: darrera (o davall) les pedres hi ha molta d'història del món per conèixer.

6. A l'estiu tota cuca viu! I com que més o manco tothom fa vacances, les gallines ponedores d'aquesta secció, amb tota la cort del gall major, els pollets venturers i tota casta d'aviram també tanquen el corral per una temporada i se'n va a prendre la fresca, una estona per la mar i una altra per la muntanya. No hi manquen estornells que s'en van a piular «Freedom Catalonia... i nosaltres darrera ells!». Alerta,

1. Ja circula pel carrer que la bandolina dirigent d'un original partit polític fet «a la manera de les bèsties» (segons declarava pel diari son cappare i fundador), ara, vista la tendència que mostren per fer negocis amb la política (benzineres matrimonials, cantines en zones esportives...), poden canviar el seu eslògan tradicional («Juntos hacemos pueblo») per un molt més clar i sincer «Juntos... feim ca nostra».

2. Ensenyen els professors que «cadira» i «càtedra» són mots derivats, per vies distintes, d'un mateix terme llatí: «cathedra».

A la vila, des de temps immemorials, tenim ben arrelat el malnom «Cadirer», de clars referències a una nissaga artesanal avui ja sense exercici professional. Ara, algun nouvingut (i, tot i això ben rebut) de dedicacions professorals, borneja per davant el nou ca seva el rotund i orgullós sobrenom de «cas Catedràtic», cal·ligràficament gravat en rajoleta portalana. Caldrà inscriure-la, aquesta divisa, en la llista de renoms llucmajorers, però, això sí, subclassificant-la en l'apartat dels més pressumptuosos i ostentosos. Sempre que alguna logse o qualsevol altra reforma ministerial no el devaluï o el deixi inactiu.

3. Acabat el curs escolar, devers els centres d'ensenyament han donat carabasses a un consistori poc generós amb l'educació. No debades, l'alumne s'ha fet mèrits incessants per treure mala nota i guanyar-se el «no progressa adequadament». Vejam, sinó: primer ha suprimit l'equip psicopedagògic llavors s'ha desentès de subvencions per a activitats culturals i d'esplai, i, per acabar, s'ha despreocupat de les obres i les millores dels col·legis públics. Està vist que, amb aquest equip, la política educativa municipal és un cranc que fa anques enrera a les totes. Tenim dubtes si pel setembre recuperarà!

4. La celebració de la festa de Ramon Llull durant el mes de juny és una encomiable recuperació d'una tradició nascuda al segle XVI. Aquesta festa complementa la que se celebra pel novembre i ha tengut repercussió pels pobles del voltant de Cura i en el mateix santuari. Llàstima de l'escassa assistència de públic llucmajorer que va registrar la conferència del Dr. Font Obrador celebrada el 12 de Juny a la Casa de la Vila!

5. Amb l'airet fresc de la mar ens arriben un sac de gemecs des de s'Arenal: que no hi ha turistes a bastament, que els qui, hi fan hostalatge són baraters i d'escassos dispendis, que els negocis no treuen i els ocis van entristits, que cases i pisos esperen buits els llogaters, que hi ha vagues i mal humor a blaquerna, que els serveis que s'hi presten són dolents i de poca qualitat... Per afegit, l'Ajuntament té obra començada a primera línia i tapa la vista als locals que veien la mar.

6. Ens diuen que diversos projectes culturals ideats, gestionats i aprovats per l'anterior consistori estan congelats dins una càmera frigorífica de baixíssima temperatura. És el cas d'un mapa de camins i un plànol de carrers de tot el terme, la retolació en català de les plaques de tots els carrers i l'edició d'una enciclopèdia temàtica de Lluçmajor. Per fer els deu reials justs, el jovent d'enguany ha quedat sense rock! A qui no li agradi, idò que belí!

Trànsit: entre el caos i el col.lapse



Dissabte a migdia al cantó de Can Semanet. Aturat al cantó, just davant la botiga de fruits secs, el cotxe d'un proveedor que descarrega. Dos vehicles més aturats davant la Caixa i Cas Paguet completen el coll de botella que té embossats més d'una dotzena de vehicles. Bocines i temps perdut. Quan a conseqüència eixir-me'n i torn a Plaça voltant pel carrer del Convent, hi ha una furgoneta d'una marca de dolços aparcada damunt la mateixa plaça, a la part estreta del reboşillo, que és com un recinte tancat per una murada d'utilitaris aparcats. En tornar-me'n pel carrer de la fira, a més de la fila d'automòbils estacionats a l'esquerra, n'hi ha dos encamellats damunt la vorera dreta.

Els conductors han de fer meravelles lentes per esquivar la factura de xapa i pintura, els peatons, indefensos han d'anar pel mig.

Clar que els peatons afronten una penosa perspectiva hora de moure's per la vila, fins i tot quan no hi ha cotxes o bicicletes ocupant les estretes voravies: aquestes són, a incompatibles indrets, una trampa perillosa pitjor que una pista de cross, animades per rajoles trencades, i una variada gamma de sotrots, desnivells,

forats i ensopegadors de tota mena.

Voldria veure als responsables municipals amb la reducció d'agilitat que experimenten els vells o els malalts, necessitant usar un gaiato (o una cadira de rodes) per desplaçar-se, o carregats amb senalletes un di-vendres dematí, quan el centre de la vila esdevé una selva circulatòria, o amb un nin de curta edat en cada mà, o un cotxet d'infant, o simplement volguent anar a peu sense fer titeres, o conversant amb un amic, o donant de bracet a algú...

Els humans ens hem exiliat dels carrers, hi hem renunciat en benefici de l'esclerosi automobilística. Les voravies (a més d'estar abandonades, i ho puc afirmar amb el dret d'un sotrot just davant casa meua denunciat durant anys i perpetu) són estretes, i, limitades pel parking total, només ens deixen passar de caire (i els nins, expulsats del carrer a un poble paupèrrim en zones verdes i altres equipaments, a veure la televisió!)

FACTORS HUMANS

Dia feiner, al carrer del Convent, matí, poc abans d'obrir l'escola dels

frases, segons la senyalització, toca aparcar a l'esquerra si anam per amunt.

Partesc en cotxe cap a fer feina. Tot d'una trob un obstacle. A davant la botiga hi ha llocs lliures a la banda reglamentària, però la senyora Tórner s'ha aturat a la dreta, just davant la porta de l'establiment i espera que la seva filla compri el berenar, decidesc ésser pacient i educat i esper fins que la nina torna amb un d'aquests productes que tots els metges desaconsellen. Partim. En arribar davant l'escola em torna a fer la mateixa endemesa, podria aparcar sense tapar el carrer, però es veu que no li lleu. La criatura davalla. Ara partirem, però noi, la torna a cridar i s'inicia una discussió. Quan em cans, en lloc de tocar la bocina, davall i vaig a demanar-li que em deixi passar. Me mira amb cara d'oi i parteix a les males sense escoltar-me.

Qualsevol dia, a qualsevol carrer amb un sentit de circulació prohibit: dues bicicletes, el gran davant davant, el nin darrera darrera. Cent metres més envant d'un cantó d'on no tocaria sortir ningú, per la banda per on podrien anar fins i tot si no hi hagués una prohibició de circular, a tota velocitat i sense mirar, tres nins en bicicleta m'obliguen a frenar violentament per evitar una desgràcia.

Són algunes de les moltes anècdotes que patim tots, conductors i peatons, continuament als carrers de Lluçmajor. Les he escollit perquè em sembla que demostren la manera que tenim, com a col·lectivitat, de donar exemple a uns nins que també són motivats per tota la cultura de la persecució automobilística televisiva. Després, en bicicleta, moto o cotxe, així com vagin creixent, és un fet que actuen segons han après. L'estadística de joves morts o baltats en accident de circulació són tràgicament explícits. A la vila podem observar millor com darrera les xifres hi ha persones, fesomies

concrets, noms i llinatges, dols realissims.

D'altra banda, és igualment cert que podem parlar de comportaments igualment irrespectuosos i obstaculitzadors per part de peatons. (Les tertúlies tapant tota la visibilitat d'un cantó per no desplaçar-se dues passes en podrien esser una eloqüent figura).

REFLEXIONS IMPRESCINDIBLES. DECISIONS NECESSÀRIES

Fins ara he provat d'encetar la reflexió amb alguns fets succeïts ben quotidians que ens recordassin un poc per on van els trets. Em sembla que tots tenim ben clar que el caos circulatori minva de variades maneres la nostra qualitat de vida. I això que no he esmentat un altre aspecte que ens afecta de forma igual d'immediat, però que forma part de l'abast mundial del problema: la contaminació química i tèrmica de l'atmosfera en la qual els vehicles a motor hi tenen una elevada incidència (sobretot ara qu el miracle de s'Estalella ha incrementat tan notablment el nivell de consciència ecològica de la vila). O la contaminació sonora, que quan arriba l'estiu i obrim les finestres segur que provoca més de dos sobressalts, nirviades o insomnis.

A més de tot quan havia esmentat abans: la saturació de vehicles en un espai que ni havia estat concebut per a tal fi ni està en les seves millors condicions possibles, i el comportament incívic i irreflexiu de molts de nosaltres quan esdevenim usuaris de

vehicle, i fins i tot quan anam de viantant d'a peu.

Arribat a aquest punt, he de reconèixer que no em veig amb coratge de proposar una solució per una problemàtica tan complexa. Ara, que no la tenguem no vol dir que no sia necessària. El que sí pens és en un reguitzell de preguntes que poden servir per encetar una reflexió que em sembla urgent i necessària davant uns problemes massa recients.

Ja ens va bé així? No ens va bé, però ens n'afluixam de pensar-hi, closos d'ulls i d'orelles, o, escèptics, consideram que no hi ha res a fer i qualsevol remei encara greujaria l'estat del pacient? Tal vegada s'ho pagaria no fer res i esperar que la saturació automobilística arribàs a un extrem que ens menàs a tornar a desplaçar-nos a peu i de caire per dins un gran aparcament fet ja gleva de cotxes?

Ens ocupam prou de l'educació viària i ciutadana dels més joves, i de la dels demés?

Disposam els llucmajorers de prou espais verds, parcs infantils, voravies transitables? només s'han de fer programes d'embelliment per les zones litorals, i és que es pot dir embelliment als búnkers arenalers d'En Rabasco? De quina mena influirà, quan arribi, el tan ajornat acabament de la ronda? Servirà aquesta per acabar facilitant el creixement d'un barri de torres de pisos que ens furti a tots el paisatge de la nostra petita, enxalletada i mítica serralada? I, entretant, per quines cinc-centes als moments de més previsible aldarull, la policia municipal no posa un poc d'ordre a la sortida cap a Algaida? I, en gene-

ral, quines ordres reben, sobre el problema del trànsit, dels qui en tenen la responsabilitat política? Algú, govern o oposició, fa feina sobre aquest tema, en el sentit d'una proposta global que comença a fer-nos una bona falta?

És necessari, donades les distàncies reals, desplaçar-se tant a motor. Estan fets els carrers per aparcar-hi, Disposam d'altres indrets per fer-ho? En cercarem, d'indrets alternatius, sense un estímul? Afegir quatre, o quaranta, llocs d'estacionament a plaça, n'arreglarà tant el problema que compensa del seu aïllament, de la incomoditat absoluta de passar-hi en cotxe o habitar-la a peu? algú ha pensat en la possibilitat de peatonitzar alguna zona del centre de la ciutat, facilitant els moviments a tota la gent que freqüenta els comerços? (Cal, que mesures tan serioses, demanen la famosa reflexió global).

Em fa tot l'efecte que comencen a esser moltes de preguntes, i que les que podríem afegir-hi convertirien la revista en enciclopèdica, sobretot perquè una cosa mena a l'altra i passariem pel truí dels divendres, trevaríem amb dues bosses de fems abandonades, ens aferrariem amb el llimet que sol haver-hi damunt plaça i així seguiríem voltant com qui cerca un lloc per deixar el cotxe.

En conseqüència, ho deixarem així, amb una frase prou ambigua i positiva com ja es ben hora de començar-hi a pensar i posar mans a la feina. I escrit això, arribaré fins a plaça a comprar tabac. En cotxe, clar.

Miquel Cardell

major

Antònia Tsern

PERRUQUERIA UNISEX

C/. Major, 7 - Telèfon 66 13 59
LLUCMAJOR (Mallorca)

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

Especialitats: TAPES I

BERENARS

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

S'Arenal, un altre desastre

Els veïnats del carrer Miramar, indignats



Nova edificació a la platja, destinada a la Creu Roja i a la Telefónica

Des de la redacció hem continuat en contacte amb els veïnats arenalers-llucmajorers que se senten afectats i perjudicats per

les obres que es realitzen a la platja i que, segons ells, i per conveni amb la Conselleria d'Obres Públiques de la CA (ara CIM) havien

d'estar acabades pel mes de maig i l'Ajuntament pretenia que fos abans de Pasqua.

Les queixes dels veïnats

van dirigides, no tan sols al retard de la construcció (en plena temporada turística, la primera línia és un bordell) sinó a la manera

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**



GABRIEL OLIVER

**INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIÓ
ENERGIA SOLAR**

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR



**EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES**

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14
LLUCMAJOR

com s'han fetes.

El nou Consistori va canviar el pla anterior, i d'acord amb «Mar i Mallorca» canvià l'emplaçament del balneari oblidant el dret de vista que diuen que tenen escripturat els propietaris d'aquesta primera línia i que, en consulta a tres notaries diferents, els han informat que són totalment vàlids. A més, es trenca l'acord amb el qual es va arribar amb el batle Mateu Monserrat (a) «Barril» quan es construïren els balnearis. Tomaren la illeta dels Republicans perquè no hi hagués construccions a la platja que impedissin la vista i ara es fa un nou balneari que en lloc de sortir 40 cms. com ho feia l'anterior, en surt 150 cms. Han parlat amb Costes i els han dit que aquestes modificacions no estan aprovades i que tampoc no hi ha permís per construir sobre la platja el servei de Telefònica i la Creu Roja, que, amb l'antic lloc social del Club Nàutic, que ja no s'usa com a tal, i l'edifici singular del carrer Roses, formen un mur que espenya el poc encant visual que podria tenir la platja mirant cap al Migjorn-Llebeig.

Els afectats també estan en contra d'una troneta que s'ha posat sobre la



El balneari sobrepasa l'altària corresponent



Nova edificació per a un Grup Electrògen

platja per a un grup electrògen, ja que segons ells, no té ni permís de Costes ni és al projecte de l'Ajuntament.

Algunes de les persones entrevistades ens han fet notar que a l'únic lloc on se sap cert que les cases de primera línia no tenen, a les escriptures, dret a vistes a la mar, és al tros on abans hi havia la Illeta dels Republicans, ja que amb anterioritat no n'hi tenien. Per ventura s'hi hagués pogut construir el balneari però es dona la coincidència que, darrera aquesta Illeta, hi ha la casa i edifici pairal de l'actual batle.

A l'hora de redactar aquesta notícia hem llegit els diaris provincials que el batle ha ordenat la parització de les obres. Es ben possible que durant tot l'estiu tenguem aquestes tres estructures mortes que ens «embelliran» la platja i que passat l'estiu, si no s'ha trobat una solució acceptable per als veïnats, que en uns pocs dies varen recollir 561 firmes i pensen recollir-ne més, i mobilitzar-se a través dels jutjats perquè es tomi el que s'ha fet i que, segons ells, no es podia fer.

Redacció



AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

XERRADES DE CAFÈ



La nostra televisió

Què trobes de sa Televisió Ilucmajorera?

-Jo no la mir sempre, però està bé...

-Pareix que no ho dius ben convençut...

-Home...! Tot es pot millorar. I tú, què penses?

-Que com que no en tenim d'altra, s'ha d'agrair als seus responsables els esforços que han fet i fan per poder donar-nos imatges, dues vegades per setmana, de l'actualitat del nostre poble.

-Això és ben cert, però tant en l'aspecte tècnic, com en el periodístic, crec que tenen molt per aprendre.

-Sí, tal vegada, pero, Qui els ha d'ensenyar?

-No ho sé, però si miren un poc les altres televisions, crec que podien aprendre molt.

-Home...! Tu no dius res, ¿saps els milions que deu costar una televisió com aquestes que veim cada dia?

-Jo no deman tant, però hi ha detalls importants que els podrien aprendre sense costar-los res.

-Per exemple?

-Per exemple, acursar molt més les informacions, sobretot pel que fa a les festes, sopars, balls, etcètera.

-A lo millor ho fan aposta d'allargar la pel·lícula, perquè a la gent li agrada veure's a la televisió.

-Sí, però, als altres ens resulta molt pesat i de mal gust veure menjar a tots els comensals d'un dinar, tant amb la boca plena, com oberta, que és pitjor.

-¿I com ho faries tu?

-Donaria una vista general, i sols m'aturaria un poc segons a les autoritats o persones importants.

-Però, repetesc, es qui van en es «convits» o als balls de la tercera edat, els agrada sortir a la «tele», i si els deixen, a lo millor s'enfadem...

-Idò si és així, es comprèn que a la nostra televisió, els falti temps per donar tota la programació, com he sentit a dir.

-També la publicitat té molt que desitjar.

-¿I què té?

-Que a més de parèixer, per exemple, que la casa Renault es pega foc, el qui parla, arrossega tant el Rrrre-noooo...! que fa tremolar el televisor.

-Això pot esser fet aposta, perquè tots ens fixem més en la importància d'aquesta marca de cotxes.

-Tal vegada tens raó...

-De totes maneres, jo crec que aquesta gent mereixen més reconeixement que crítiques, perquè fan més del que poden, i, per tant, no els podem exigir més.

-Si és així, visca la televisió Ilucmajorera...!

T&M INFORMATICA

C. Major 171 Llucmajor

Tel. 66 17 15

Programació standard

i a mida

Consulti preus

d'impressores, monitors

i subministres.

Ordinador AT 16 Mhz. amb disc dur de 44 Mb., monitor VGA i 1 Mb. de RAM.

139.900 pts. + I.V.A.

Impressora laser 8 p.p.m.

~~239.900+I.V.A.~~ 199.900+I.V.A.

Ordinador 386-25 amb disc dur de 84 Mb., 2 Mb. RAM i monitor VGA en color

~~329.900+I.V.A.~~ 269.900+I.V.A.

Pere Roca, Director de l'escola d'adults

Són moltes les veus que hem sentit al llarg de l'any sobre la baixada d'interès per part de l'Ajuntament de cara a aquest servei social, i de la decepció, de vegades fins i tot de ràbia, per part dels usuaris dels esmentats serveis.

Per saber quina és la problemàtica entorn de l'Escola d'Adults de Lluçmajor, hem parlat amb el seu director, Pere Roca, perquè ens donàs la seva opinió referent a aquest tema.

IMPORTANT RETALL PRESSUPOSTARI

-Per començar, ens podrieu explicar quines són les activitats i inquietuds que té l'escola de cara al municipi de Lluçmajor?

-El que primer voldria explicar és què suposa i què és un centre de formació d'adults aquí, a Lluçmajor. Un centre d'adults ha de ser un lloc on s'assoleixin les activitats culturals i formatives de la població d'un àmbit territorial. Per això és que el nostre centre hauria de donar una cobertura educativa-formativa dins un grapat de paràmetres.

En primer lloc, s'ha de donar una cobertura a la gent que quan era jove no va poder estudiar o va tenir problemes i va fracassar en els estudis. Aquí es pot recobrar la formació bàsica que es va aprendre en el seu moment (matemàtiques, llengua catalana, llengua espanyola,...)

Es fan grups segons els alumnes vulguin aconseguir el Graduat escolar o el Certificat d'estudis, i també a un nivell de formació encara molt més bàsica que és el capítol prioritari de l'escola: l'alfabetització. Començant per les persones que no saben ni llegir ni escriure, seguirem amb un grup que comença a llegir i escriure (neo-lectors) per després passar al que he esmentat abans. Al Graduat escolar són mòduls on hi ha unes preguntes obligatòries i després una oferta optativa; aquest curs passat han tengut opció a fer ioga i ceràmi-



ca, per a l'any qui ve tenim previst fer «cos humà i salut», ioga, literatura i comentari de text, introducció a la física i química i mecanografia.

També feim classes d'ampliació cultural tocant molts aspectes per a aquelles persones que no pretenen cap títol però tenen inquietuds per saber més, per aprendre coses noves. A més a més, feim una revista, «Camí de s'Algar».

No realitzam més activitats, que ens demanen els alumnes, perquè l'any passat hi va haver un retall pressupostari important: vàrem passar de 15 milions de pessetes que aportava l'Ajuntament a uns 10. Enguany, les perspectives són d'aportació municipal de 9.815.898 ptes, i amb això s'inclouen totes les despeses de l'escola: telèfon, activitats, difusió i propaganda, publicacions, documentació, GESA i per a material variat, i, a més a més, la contractació de professionals que és la que més doblers se'n duu.

-Amb quin personal comptau?

-Tenim cinc professors de jornada completa i un de mitja jornada. El MEC aporta més de deu milions, quantitat sensiblement superior a la de l'Ajuntament. He d'esmentar també la presència de l'Associació d'alumnes, una entitat legalment constituïda que va néixer fa tres anys, sense ànims lucratius. És formada pels propis alumnes del centre, amb una junta directiva. Aquesta junta va considerar que s'havia de cobrar una quota voluntària als socis de devers sis-centes pessetes cada mes per poder realitzar activitats, com poden ser subvenionar festes, excursions, viatges d'estudi, col·loquis, conferències, projeccions... A més a més hi ha una proposta, que més o menys es troba recollida, que seria pagar les despeses d'un monitor d'informàtica durant sis mesos i durant un mes a tres professors perquè puguin cobrar l'atur quan acabin la feina, ja que els professors d'aquí funcionen pel sistema

de contractes de 10 mesos. Ara, per arribar als tres anys (i no entrar com a fixos, cosa que l'Ajuntament no assumiria) els manquen nou mesos i com que els manca un mes cada any, l'associació d'alumnes es comprometria a pagar aquest altra mes. Aquesta aportació arribarà devers els dos milions de pessetes. Això no vol dir que si passen la prova de contractació, cosa que crec que faran perquè tenen experiència, l'Ajuntament podrà contractar-los per nou mesos i l'Associació d'alumnes un mes i així podrien començar i acabar tot el curs escolar el proper any.

-Quines activitats es duen a terme a més de les classes programades?

-Es fan visites, actes culturals... Enguany hem anat de viatge d'estudis a Andalusia, fa dos anys anàrem a Itàlia. La guerra del Golf ens aturà el viatge de l'any passat. També vàrem anar a Grècia i l'any qui ve tenim previst visitar Egipte; intentam conèixer un poc la cultura

mediterrània.

UN ESPAI TOTALMENT INSUFICIENT

-Quina és l'actual matrícula escolar?

-Hi ha més de cinc-cents alumnes matriculats. Començarem amb una vuitantena i hem anat augmentant exceptuant aquest darrer any que hi ha hagut un estancament perquè hi ha un retrocés econòmic per part de l'ajuntament. S'ha de tenir en compte que cinc-cents persones majors tenen un pes específic molt gros. Cada un mou una família i això representa multiplicar per tres.

-Cinc-cents alumnes necessiten molt espai, i això que veig és molt petit...

-En el moment que heu entrat aquí, el professor d'informàtica ha hagut de sortir, pràcticament només hi ha dues aules. De vegades s'imparteixen dues assignatures distintes

dins la mateixa habitació. Tampoc no tenim wàter. Els alumnes han de baixar al local de la III^a Edat, i tanta sort que molt amablement, ens el deixen emprar.

Es necessita molt més espai per fer les classes aquí, i no a un altre lloc. Per exemple, aquí hi ha una zona que es podria aprofitar, que és el pis dels locals de la III^a Edat, i sembla que per part de l'Ajuntament hi podria haver la proposta de reformar aquest pis, amb banys i tot.

-Per acabar, podries recordar els requisits per a la matrícula?

-A partir del primer de setembre serem aquí per formalitzar la matrícula dels interessats. Es necessiten tres fotos de carnet, una fotocòpia del DNI i sis mil pessetes, que no són per a la matrícula sinó per ser socis de l'Associació d'alumnes (si interessa) i per poder continuar totes les activitats programades.

I. Barceló

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)



A partir del 12 de maig el Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atendrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)



ETERNA, S.A.
Compañía de Seguros

Obre noves oficines per estar prop de vostè i oferir-li els nostres serveis amb la major professionalitat.

Aprofiti la nostra proximitat i s'informi sobre els nostres productes. Són del seu interès



*Seguro
Multirriesgo
Familiar*

Funerària Nostra
Senyora de Lluc
Santa Maria

ACOSTAU-VOS

Informació: SEBASTIÀ SALVÀ BALLESTER
C/ Mateu Monserrat, n° 19. Tel. 66 13 38
(Llucmajor)

Presentació del llibre «El Quaternari al Migjorn de Mallorca»

Jaume Oliver

El passat dia 5 de juny es celebrà al Saló d'Actes de l'Ajuntament la presentació de l'interessant publicació «El Quaternari al Migjorn de Mallorca», dels autors Joan Cuerda Barceló i Josep Sacarès Mulet.

L'acte, que comptà amb nombrosa assistència d'un públic ben motivat i interessat, fou presidit pel batlle de Llucmajor, Sr. Gaspar Oliver. El regidor de Cultura i Educació, Sr. Mateu Monserrat, presentà l'acte i el Dr. Guillem Mateu, conegut investigador d'àmbit internacional, que havia de fer la presentació del llibre. Sota el títol «Natura, Ciència i Experiència» es referí aquest al contingut de la publicació, a l'entorn de la investigació científica en general, als investigadors Vicenç Rosselló i Guillem Colom, als autors Joan Cuerda i Josep Sacarès, i a la costa llucmajorera, amb aquestes paraules:

«Arxiu de fenòmens i episodis paleoclimàtics i biogeogràfics, la costa llucmajorera, dins el context insular, es presenta farcida de jaciments de molusques, ostracords, foraminers i tants d'altres organismes que per la forma i gruixa de les seves closques ens donen valuosa informació dels avanços i reculaments de la línia de costa, de la salinitat i temperatura del mar i mitjançant les anàlisis isotòpiques d'oxigen i carbó, del temps que fa que vivien dits organismes a l'antic Mar Balear.

Natura, ciència i experiència donen bona saó per escriure llibres com aquest d'en Joan Cuerda i d'en Josep Sacarès. Cultura popular i investigació científica, laboratori d'anàlisi i camp d'observació, universitat i pagesia. Això necessita la nostra gent, en part endormissada per la pantalla i la poca dedicació a l'estudi i lectura de llibres de formació humanística i científica».

El Sr. Joan Cuerda reconstruí el fil



de la seva dedicació a la recerca geològica, esmentant la positiva influència del Prof. Karl Butzer i l'antiga relació, personal i científica, amb Josep Sacarès, motiu de nombroses publicacions:

«La nostra amistat amb el meu col·laborador Josep Sacarès, havia ja començat uns anys abans amb motiu de pertànyer ambdós a la Societat d'Història Natural de Balears, i jo era coneixedor del seu interès pels estudis geològics. Record que el 1958 em comunicà la troballa de restes fòssils de «Myotragus» (animal semblant a una cabra) dins una cova descoberta a s'Arenal en el carrer de Maria Antònia Salvà, i la localització de restes de platja quaternària en una de les voreres del Torrent de Son Verí.

Les restes de Myotragus vàrem veure que recobrien arenes marines del pleistocè superior, i això ens in-

formava que l'animal havia sobreviscut a la darrera glaciació quaternària, quan ja se'l creia extingit».

Cuerda acabà la seva intervenció amb aquestes paraules sobre la costa llucmajorera:

«El fet que al llarg de la costa de Llucmajor, existeixin jaciments marins i terrestres representatius de tot el Quaternari i del límit plioquaternari, i la significació de la fauna en ells recollida, no sols ens proporciona valuoses dades per a la reconstrucció de la nostra història geològica sinó que a més pot considerar-se la regió estudiada com una de les més privilegiades de la Mediterrània per a l'estudi dels temps quaternaris».

Josep Sacarès, llucmajorer coautor del llibre, autor d'altres interessants publicacions i animador d'interessants iniciatives culturals, intervingué amb un sentit parlament titulat

«Les motivacions d'uns estudis» (parlament que es reproduïx en aquesta mateixa revista).

Intervingué també el Sr. Jaume Martorell, Director General de Cultura, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear (organisme que ha editat el llibre), remarcant les aportacions de la publicació i l'empenta i rigor científic dels autors.

El llibre, bellament editat i profusament il·lustrat amb fotografies d'Antoni Monserrat que conviden a l'observació directa, a l'excursió o a la volta en barca (quina fotografia de Cala Pi a la portada!), es divideix en quatre capítols:

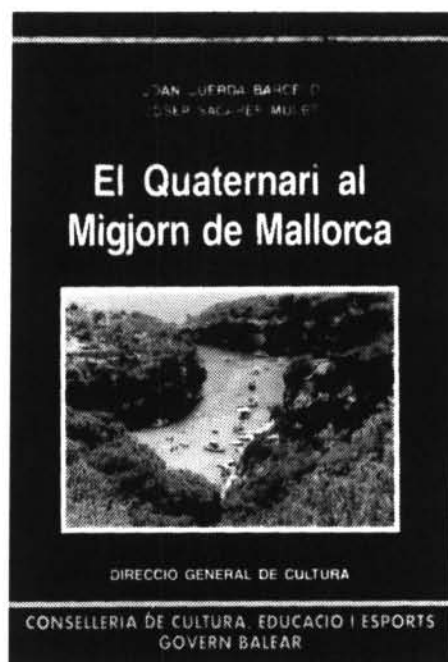
*Trets morfològics de la regió estudiada.

*Introducció a l'estudi de les formacions quaternàries.

*Els jaciments quaternaris del terme de Lluçmajor.

*Les pedreres de marès litorals, seguits d'una bibliografia i precedits d'un Proemi del Catedràtic de Geografia de la Universitat de València, Vicenç M. Rosselló Verger, del qual, pel seu valor intrínsec i per la seva funcionalitat com a text motivador per a la lectura, reproduïm els següent paràgrafs:

«L'abast de l'estudi depassa adeïa l'estricta era quaternària o antropozoica que l'empara en el títol, ja que va des del Vinidobonià —estatge de l'era terciària— fins als trencadors de marès del segle passat. El fil conductor n'és, tanmateix, la multiplicitat altitudinal i cronològica dels nivells marins que han deixat



l'empremta (esglaons, balmes, mossegades, rases, pegats de sediments, platges penjades, eolianites, etc.) el litoral llucmajorer. Un eustatisme a tota ultrança presideix les argumentacions dels nostres autors que han pogut raonar a base d'una estabilitat tecnònica no absoluta, però superior a la de la majoria de casos d'altres litorals mundials que acaba de recopilar P.A. Pirazzoli (1991). L'ull expert de J. Cuerda sap ben bé quan pot reïar-se de l'altitud com a criteri o si ha d'encomanar-se al biòtop, a la combinació d'espècies característiques de mol·luscs que hi conviuen, juntament amb els detalls sedimentològics o geomòrfics.

Un recorregut descriptiu, minucios, del litoral des de ponent a llevant ens fa pujar des de les platges

de s'Arenal als modestos espadats de Son Verí i Cap Enderrocat i als cingles alterosos de Pedrafort i Cap Blanc, per a tornar a davallar fins a s'Estalella i s'Estanyol de Migjorn. Passam per les pregonas enfonsades de Cala Beltran i Cala Pi, a banda d'altres menors, però no menys interessants incisions dels torrentons suspesos.

Els jaciments quaternaris (pleistocènics i holocènics) són explicats fil per randa: els seus fòssils marins fan el bessó de la investigació on J. Sacarès féu sovint d'adalil o capdavanter i J. Cuerda, de capità, com li esqueia. Les lliçons intercalades que ens donen, poden ser d'ecologia litoral o de geomorfologia costanera, o de paleoclimatologia. De més a més, Cuerda ens revela ingènuament —amb tota la seva bonhomia— els trucs de connoisseur (colors, disposicions, acompanyaments, etc.), tot arribant a la repetició, a la insistència didàctica. Són molts els que han après de la saviesa modesta d'en Joan Cuerda i jo, un d'ells. No tot-hom li ha agraït com cal.

El marès, la pedra de construcció més difosa a les Balears tradicionals, té un nom que ve de la mar. Pedra marina, pedra litoral, no pot sobtar que compareixi tan sovint perquè és ben quaternària. Això justifica prou l'excursus de J. Sacarès, un vertader tast etnogràfic de l'activitat dels trencadors de la impressionant pedrera col·lectiva de sa Fossa».

Sols manca, ara l'atenta lectura i uns quants passeigs per la toponímia tan ben citada a cada pàgina del llibre.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

De 0 a 10 anys

LLISTES
NAIXEMENT



Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

Les motivacions d'uns estudis

Fa molts anys, quan era jovenet, ja m'encisava el paisatge i la natura tota, verge i salvatge, de la rodalia del nostre poble. La percepció de les seves diferències de relleu —planíssim al migjorn i asserralat a tramuntana— esperonaven la curiositat i la imaginació meves. Engrescat per tanta meravella, recorria el terme una i altra vegada, de l'equinocci al solstici, i això durant dècades i, avui, continuo encara.

Un dia de primavera —quan el camp és en flor— talment un romàntic genuí em vaig proposar de descobrir el PERQUÈ de les diferències entre la planura de sa Marina i l'encadenat de les muntanyes, pujols, serrals i turons que envolten el meu Lluçmajor estimat; el PERQUÈ era el Puig de ses Bruixes tan punxegut i el massís de Randa tan planer; si hi havia lleis dins la naturalesa que explicassin aquestes desigualtats i en dirigissin el procés; si el món, des que fou creat, era així com ara i si sempre seguiria essent-ho...

El PERQUÈ era la paraula clau en el món de la ciència d'aquell temps, però una pregunta de desafiament massa agosanada i plena de supèrbia. Les explicacions populars de caire llegendari o mític que sentia, no em satisfien. Em semblaven excessivament senzilles, tot i que la narració, no exempta d'imatges poètiques, en captivava. El poble sols veia volcans, terratrèmols, diluvis i cataclismes de quan la terra va bullir. Amb una paraula, tota la PARAFERNÀLIA gestativa i apocalíptica, a l'estil bíblic més pur. I tot això embolcallat amb creences i tradicions cristianes, abarrejades amb les velles arrels culturals dels pobles, plenes de rebrols de les ancestrals religions animistes de la Mediterrània: totes les formes de coneixements acumulats i sedimentats dins la memòria col·lectiva. Però res no és més lluny de la realitat científica, allà on el temps, com a factor transcendent, no compte així com el coneixem els humans.

Desvetlat el meu entusiasme per

aquestes dèries i per la forta atracció que sobre el meu ésser produeixen les muntanyes i els penya-segats de la nostra Mallorca, vaig aconseguir que dos homes emprenidors, capdavanters de la geologia, treballassin intensament, amb la meua humil col·laboració, dins les seves especialitats, per esbrinar aquells intrincats enigmes de la terra. D. Joan Cuerda, a les penyes de sa marina i D. Guillem Colom, a les muntanyes. Dues geologies diferents i complementàries. En Vicenç M^a Rosselló i Verger, al mateix temps, també anava posant fites a la geomorfologia. Les terres del terme llucmajorer varen ésser sotmeses a una recerca metòdica i sistemàtica mai no vista i escorcollats els racons més insospitats.

Les resultes van ésser excel·lents per Mallorca i a més van ajudar a comprendre el trancaclosques de la geologia mediterrània. Estatges sencers van ésser descoberts per primera vegada a l'Illa: el Pliocè a Galdent i a Son Lluís; l'Aquitanià a Míner i a altres indrets; moviments tectònics com els pirenaics, vagament pressentits, foren demostrats; fenòmens sedimentaris com els SLUMPINS (relliscaments submarins) i els plecs intraformacionals de Gràcia van ésser descrits; faunes petrificades de mars remotíssimes i de terres emergides foren posades al descobert i estudiades.

La geologia, brufada de paraules tècniques, ajudà a desembullar el cabdell de la vida petrifica, del silenci de les coses d'antany; els vells cementiris d'animals marins i terrestres foren exhumats i tornaren parlar el sentit profund i misteriós de la reconstrucció del passat que es féu més palès; paleoclims esvaïts i ecologies de l'ahir foren posats al descobert; els entrecollats viaranyos de la gènesi de les roques, de la seva inquietant cronologia dins la immensitat del temps i dels espais geològics, foren investigats.

El descobriment és com una nova gestació i sens dubte una segona nai-

xença, per això, certament, la pregunta inicial que es feia la ciència, el PERQUÈ, era massa ambiciosa i fa temps que ha calgut rebaixar-la i ara es demana el COM. COM és que sa Marina és planera, COM és que a tramuntana és plena de muntanyes. Hi ha una mecànica, una lògica? La geologia ho explica, les lleis que regeixen aquests processos estan a l'abast dels estudiosos?

Així i tot, la veritat és polièdrica, té moltes cares. El PERQUÈ, plantejat antigament per la ciència, era arribar a la CAUSA NO CAUSADA, principi i final, barrera infranquejable per a la comprensió o coneixements humans, sigui o no sigui CAIXÓ DE SASTRE per amagar la nostra feblesa, la nostra ignorància, sigui el que sigui... El PERQUÈ de les coses continua essent el gran misteri de l'univers, de la terra, de la vida i de la mort.

Sense sebre exactament el PERQUÈ, tanmateix, ses penyes de Lluçamet sempre seran —per segons qui— les més altes del món, com deien els nostres glosadors. Malgrat que els estudis científics ajudin a la comprensió de l'essència física del que és sa Marina, aquesta mai no deixarà de ser plena de misteriosa austeritat, sense límits ni relleus, solitària, àrida, pertorbadora, ingrata, resseca, turmentada, sempre assedegada, amb pedres calcinades pel sol i fins i tot es tornarà dolça, plena de melangia, de pau, de força interior i ens parlarà un llenguatge profund i etern.

És necessari una simbiosi catàrsica de les coses materials amb les espirituals, del cos amb l'ànima, de la lògica amb el misticisme i ¿per què no de la geologia amb la poesia?

Ens cal, finalment, molt més la simplicitat que no la sublimació per arribar a una unió integradora i antropològica de la terra amb l'home que l'habita, i de Mallorca amb els mallorquins.

Josep Sacarès i Mulet
Juny del 1992

UN EPISTOLARI IRREVERSIBLE: DE COHEN A COHEN (2)

Preuat amic i parent don Virgili Ferrater de Cohen,

La vostra lletra, plena de veritable sabiduria i domini de l'idioma, ha encetat en mi un debat turbulent que, amb insistència, m'obliga a pensar en el tema que m'hi exposa. En una època en que els valors espirituals han deixat de fer acte de presència en qualsevol relació humana, donant lloc a la depravació que tant vostè com ja avorrim, la hipocresia tenyeix la societat en general i el món de les lletres en particular. I és precisament el mal que ataca la intel·lectualitat el que em provoca major enuig. L'obra d'art - qualsevol sigui la seva forma i suport - a més d'esdevenir anècdota m'atreuiria a afirmar que massa sovint neix a s'aprecia no per ella mateixa sinó pel que es pot treure - econòmicament parlant, no cal ni dir-ho - de la seva creació i venda; aquesta praxitèria - vostè, don Virgili, estarà d'acord mi -, és, pot ser, el principal mal que en l'actualitat afligeix el món de les arts.

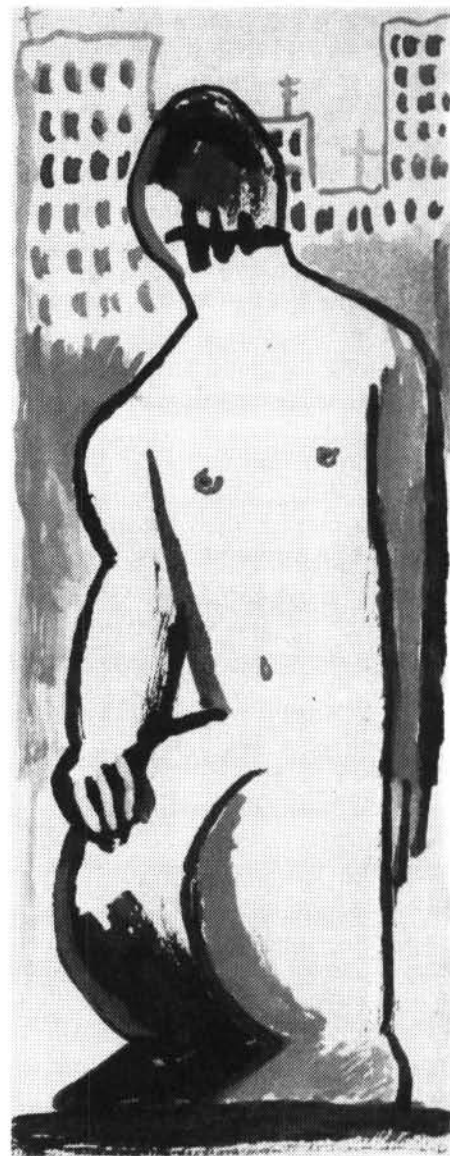
Però segons el meu parèixer encara hi ha un altre corc: la mitificació del artista i, en alguns casos, l'artistificació del mite, dues cares d'una mateixa moneda. És ver que l'art, per la seva pròpia naturalesa, és de per si una carrera oberta a l'individualisme, però no em negarà que és irriant arribar als extrems d'avui dia, no tan sols de quasi santificar gent com Van Gogh, Velázquez o Picasso, per passar tres exemples distanciat i traspassats, sinó que també s'ha mitificat l'artista en vida -estic pensant en Andy Warhol quan vivia i ja veurem què passarà amb Miquel Barceló-, fins al punt de plantejar-se seriosament el dilema, en el primer cas, de si era Warhol qui imitava la vida o era la mateixa vida qui imitava Warhol. Se'n proposa canviar uns déus per uns altres: Josep per Rembrandt i Jesús per Matisse. Aquí que cadascú hi posi el nom dels seus ídols de butxaca.

Però tornant al tema pel qual li adreço aquest paper, la qüestió és que l'esdeveniment puntual -l'anècdota- tal com em diu vostè ha esdevingut fi i no mitjà, i això porta greus conseqüències si es converteix en un fet generalitzat. Si ens acontentem amb l'anècdota com a un tot en si mateixa no podrem arribar mai a una conclusió satisfactòria ni profunda. No és veritat que la mateixa estructura de la nostra societat ens condueix a tenir una visió monolítica -gairebé maniquea- de la realitat que ens envolta? Qui és que mai no ha caigut en el terrible i còmode de valorar globalment una persona a partir d'una anècdota?

No són, les persones més respectables socialment però alhora més corruptes i vicioses, propenses a organitzar el petit món que les envolta -i al que intenten enganyar- ordenant totes les coses en bones i en dolentes, agradables i irritants, blaves i roges, amigues i traïdores, tot això a partir d'un fet insignificant i d'escassa transcendència, i fins i tot moltes saltés sense existir cap contacte directe amb la cosa jutjada? El poble, la societat, el món, tots ells estan plens de cretins de colors i tamanyos assortits, per a tots els gustos però en realitat per a cap. Això sí, són cretins (i cretines, que també n'hi ha!) cortesos i educats, ben vestits i cristians de soleta i sobretot, molt espanyols. Ells mateixos cauen en una trampa d'impossible sortida i intenten obligar-nos jugar el seu joc i amb les seves regles. Una societat que només sap comportar-se amb cortesia és una societat morta; quan tothom només pot dir allò en què els altres estan d'acord s'ha perdut tota mena de llibertat.

Només uns pocs ens escapam del braç poderós d'aquesta malaltia que podreix fins a límits insospitats la societat que -com vostè diu emprant un vers de Joan Salvat-Papasseit- escapim a la closca pelada dels cretins, de tal manera que aquests, insegurs, fan mala cara, tiren potades i duen el gep excitat, però en cap cas ens fan tancar el coll.

No sé, don Virgili, si amb aquestes retxes escrites amb més o manca traça m'he fet entenedora. Esperant que així sigui m'acomio de vostè fins d'aquí a una petita eternitat.



Donya Àfrica Cohen i Casasnovas,
Descomtessa de la Claret i la Rosa

Quaderns del fum major

Miscel·lània estival

URBANISME DEPURAT

«Especial Urbanismo» és un suplement habitual del Diario de Mallorca, que paguen dues associacions patronals del ram, i que, al meu entendre, s'hauria de subtitular «L'apòstol de la balearització». Hi llegesc una breu, però interessant, entrevista amb el nostre batle, durant la qual, anuncia la seva voluntat de protegir el turisme «incentivant l'oferta complementària i millorant els serveis urbans». Per exemple «Amb pistes d'atletisme, complements esportius, circuits per a motos i cotxes, que està en estudi, «Picadero» per a concursos de salts, camps de golf per a aprofitament de l'aigua depurada? Vaja, tot un deversall d'idees. I on ho volen posar, tot això? i la de justificar l'urbanisme del golf «per a aprofitament d'aigua depurada»? Vol dir era per això, que els necessitàvem, i el pitjor és que, a la vista de les amenaces, una frase com «Ni una gota d'aigua depurada a la mar» adquireix connotacions sinistres. Si em descuid em posaran un «green» damunt el terrat.

A la mateixa entrevista, llegesc l'índex de l'Ordenança municipal de

medi ambient. Siguin quins siguin els mínims que es fixin, ho dic sense conèixer-ne res més, serà bò si es fa complir. Tendrem uns camp de golf d'allò més habitable.

JOAN FUSTER A LA VILA

S'ha mort Joan Fuster, a qui es considera l'intel·lectual valencià més important del segle. Sense aquest despertador de consciències, no seria la mateixa la consciència que de nosaltres mateixos tenim, a nivell cultural i polític, de la nostra identitat nacional, arreu del Països Catalans (deis-los, si voleu, com un homenatge als savis de la Renaixença, la pàtria).

No em puc estar de contar, com una mena d'homenatge, una anècdota que va succeir devers l'any 73, quan jo vaig esser directiu del Club Joves, més conegut per «Jota jota»

(Una etapa que, per cert, va acabar amb polèmica als diaris, es veu que hi tenc tirada). En aquell temps, amb distintes excuses i parafernàlies, el Club esmentat organitzava certàmens literaris o jocs florals juvenils. Era quan el batle Ramon escrivia al Balears les cròniques dels actes que clausurava, que s'organitzaven pere-

grinacions a El Pardo a veure aquell general o la seva senyora, que encara eren vius a bastament, i Don Mateu Monserrat era Tinent Batle de Cultura... i governació (com passen els anys, que diria aquell personatge de «El Gatopardo»).

A un d'aquells certàmens, el jurat va atorgar, si no record malament, el SEGON premi a un llibre que em va impressionar, tant que, sense haver-lo tornat a llegir més que una vegada, també fa anys, encara en record els primers versos: «Criatura dolcíssima que fores / la sola riba forta, un deix d'idea, / la mà que entre les meves perdurava // . Criatura dolcíssima o miracle...» El llibre era de Joan Fuster, es titula «Escrit per a l'oblid», i al certamen esmentat s'hi va presentar canviant la darrera paraula del títol per «silenci». O tal vegada era al revés. L'havia presentat un amic, un parell d'anys més vell, probablement com un sarcasme. No sé si ho contaria a Joan Fuster...

ESCRIPTORES I ESCRIPTURES

Tot i que n'hi ha que ho posen a la tarja de visita, o a la declaració de la

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMOBIL.

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat



automòbils



COLORINS

MODA
INFANTIL



C/. D'es Vall, 107

66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

renda, no sempre és tan fàcil com en el cas de Fuster anomenar escriptor a un personatge. Vull dir que per alguns ho és tothom qui escriu i per altres el títol s'ha de guanyar a força de treballs i mèrits. Vargas Llosa voltava per anomenar a un personatge «Escribidor» en comptes de «escritor». Miquel Angel Riera, l'escriptor manacorí candidat al Nòbel en representació de la Literatura catalana, deia no fa poc a un congrés internacional d'escriptors que, aquest mot, és a l'hora adjectiu i substantiu, que, per poder-lo atribuir a algú aquest no sols ha d'escriure, sinó que ho ha de fer bé. Algún amic meu a qui admirava, per referir-se a ell mateix, la fórmula «aprenent d'escriptor».

Són reflexions que em passen per l'escudellar quan em compten que el nostre Tinent Batle de cultura ha ascendit de la molt noble categoria de Pèrit Mercantil a la més ambigua d'escriptor al programa d'un pregó de festes.

Se m'acud que l'exercici d'inventiva que haurà de fer quan li demanem perquè per segon any consecutiu la nostra llengua no apareix al cartell de les festes de SAN CRISTO-BAL convindrà que sigui un poc millor que les excuses de malpagador que posava l'any passat.

Al manco En Rabasco té coratge i ho diu clar «A hablar todos en castellano» o una cosa així. Vegeu el número passat d'aquesta revista. Vos asseguro que no ho sabia, quan parlava del «mallorquinisme» rabasquista, però demostra el veritable contingut d'aquestes retòriques. Unes retòriques que ens sonen a editorial de premsa del «Movimiento» dels anys durs del franquisme, postguerra salvatge.

Ja ho diu, al DM el Rector de la UIB, Nadal Batle: «Els càncers de la

política mallorquina són la UIM de Miquel Pasqual i les iniciatives del senyor Rabasco. Pur franquisme residual». I també diu «Vull un país sense intermediaris. Em conformaria amb les competències dels estats federats dels USA: justícia pròpia, fiscalitat pròpia, educació pròpia, policia pròpia...».

Clar que no ens hem d'enganyar, si Rabasco du els calçons a S'Arenal, és perquè el PP hi consent, tal vegada perquè aquest verregnat absolut forma part d'un negoci de compra-venda política que ens hauria de fer pensar.

ALEMANY CONTRAATACA

Els primers dies d'aquest mes, a la segona pàgina de El Día 16, Antonio Alemany va publicar nombrosos escrits, entre seccions i seudònims. Des d'un on anunciava una aparició televisiva del «periodista mallorquí Luis Cerdó», conocido por su defensa de la modalidad balear frente al catalán estandar, fins a un on comentava l'aparició d'una revista que «no està mal, aunque nos sepamos de memoria lo que nos dirá este equipo redactor ecológico-socialista-catalanista», i fins a d'altres amb els quals estaria d'acord, si més no en l'irrisori del fet descrit, com és el cas de la nomenclatura tècnico-política catalana tal com l'usen els diaris castellans de Mallorca.

També, el 30 de juny, va publicar una referència a alguns continguts d'aquesta secció del mes passat. (Si no hi ha un fracàs d'últim moment, deu aparèixer reproduït per aquí de vora).

I em sembla molt bé, i estic ben d'acord en que pensar i escriure lliurement «siempre convellva el riesgo de Inquisiciones simplistas y simpli-

ficadoras». Basti comprovar que els darrers mesos han coincidit en donar-me ventim de guixes Alemany i els seus irreductibles adversaris de S'Arenal de Mallorca. I vull insistir que l'intercanvi de qualificatius, sobretot si es demostra o és fàcilment demostrable que no s'usen debades, em pot parèixer fins i tot divertit. Sempre m'han agradat, de picat. Però m'agrada més si tenen substància o, com escrivia Alemany un dia d'aquests, el debat «intelligent, càustic, impertinent, ràpid i viu».

Pens també que si un escrit és prou important com per ocupar-se'n, s'ho paga ocupar-se'n bé, admetent o negant els fets que s'exposen, rebatent o discutint els arguments que se n'extreuen. Lamentablement, en això hi ha hagut una trista coincidència entre Alemany i S'Arenal de Mallorca. En cap dels dos casos hi ha hagut referència entenedora i mínimament realista als fets i arguments exposats en els meus escrits, fossin aquests encertats o no. I és una llàstima perquè és desapropiar oportunitats per un debat en el qual he de creure més del que em vol atribuir Alemany.

Si es respecta aquesta primera permissa, tant em faria que, a més, hi hagués tot el que hi ha hagut de referències encaminades únicament a mostrar caricatures extremades i esbiaixades, a desqualificar sense discutir. Vull dir que si tan desjectable, gratuït, va, buit i grosser era el meu brandament de llances, tampoc no s'hi pagava tanta salva de canó com ha gastat el cuirassat diari de la capital contra aquesta pastera forana.

«El pensamiento no delinque» titula Alemany la seva andanada, com volent-me atribuir no sé molt bé que. Jo hi vull afegir que la seva expressió és un dret bàsic, que ens assisteix a tots per igual, i això inclou contra-

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

dir, desmentir, denunciar ocultacions, fer evidents les opinions, els biaixos que no es volen reconèixer com a tals. I, en aquest sentit, tant hi ha, en el pitjor dels casos, d'Herodes a Pilat com de Pilat a Herodes.

Maldament no em consider instal·lat en cap disciplina ni discurs, maldament no tenguí molt clar si els «locos de S'Arenal» a què es refereix el Pseudo-Salutati són els responsables de l'hecatombe urbanística, els amics de Rabasco que ho volen tot en foraster, els hooligans o els frares de la Porciúncula, deixebles del «loco d'Assís». Però no es devia referir a S'Arenal de Mallorca, la revista, perquè dins una entrevista com la que m'ha pegat contra l'ús de qualificatius i sobre la llibertat de pensament, no crec que un home seriós com Alemany hagués gosat caure en tanta inconseqüència...

FETS SUCCEÏTS

«Que mal lo pasan estos sujetos» escriu Alemany, i té la barra d'afegir «Pobrets» (Ja se sap que, les modalitats dialectals no estàndard van bé per aquestes bofetes). El cert és que hi ha coses que molesten. Com la grosseria, la falta de qualitat en el servei, i les actituds xulesques en general. Això són tres fets que han succeït aquests dies a gent que conec, i que no és especialment «catalanista», que diria aquell senyor.

A l'herboristeria de Continente, una dona va demanar regalèssim. Després d'un parell de «Como dice», com que no ho sap dir en castellà, li enverguen «Es que si me dice una palabra extranjera».

A l'Aeroport de Menorca, damunt les festes de Sant Joan, dues al·lots mallorquines van al bar i demanen aigua. Després dels habituals «como dice, no lo entiendo», dits en el cone-

gut tò de «per dallons els meus», la sentència final per part del jove cambrer que es guanya les sopes a Menorca «Yo, en inglés, alemán, o castellano, però en menorquín o catalan, no entiendo nada, antes me lo dices por señas».

A un restaurant no lluny de Llucmajor, molt nou, molt ple d'antropologia pagesa, molt ben retolat en català; «Una de llom amb col -Es que no lo entiendo (repetiu-ho dos cops) -Bé, idò faci el favor de cridar a qualcú que ho entengui, o al director. -Perdón, me lo quiere repetir».

D'aquestes en passen tantes. I el problema no és tant de qui no entén com de qui deixa clar que no vol. I de les empreses que pensen més en els clients anglesos que en els mallorquins. I dels que es deixen. En aquests tres casos, d'una o altra manera, tothom va protestar. Falta veure si una reclamació escrita serveix de res a un Aeroport que és de tots.

En passen cada dia, per molt que no ho vegin periodistes que troben l'única pintada que s'ha fet contra una campanya institucional. I de més verdes també en maduren, com la dels militants del PSOE que a Son Servera envesteixen el seu batle perquè ha fet complir la llei de normalització lingüística. Els comentarís, ja els hem de fer massa sovint, així que per avui ho deixarem anar.

ENTREVISTA

La revista dels «ecolo-sociatas-catalanistas» que he esmentat es diu ONA, és interessant, entre d'altres motius per una entrevista que l'amic Antoni Llompart fa a la, també amiga, sicòloga llucmajorera Catalina Juan sobre la joveña d'ara i aquí. Per pensar-hi.

Miquel Cardell

DISCORSI

El pensamiento no delinque

Miguel Cardell es un periodista de Llucmajor que, en la mejor línea de los locos de S'Arenal, está instalado en el fundamentalismo catalanista. En un reciente escrito me viste de limpio y me llama neurótico, resentido, amigo de incendiarios, ignorante, tergiversador, indocumentado, mentiroso e intoxicador. Ha pasado— dice— de la indignación al asco y al desprecio.

Sosíéguese el joven batidor y recuerde que el pensamiento no delinque, salvo en las dictaduras, en los fundamentalismos y en las mentes fascistas. Personalmente, no me reconozco ni identifico con los molinos que alcanca. Pero da lo mismo. Pensar lo que uno quiera y decir lo que uno piensa siempre conlleva el riesgo de Inquisiciones simplistas y simplificadoras. ¡Qué mal lo pasan estos sujetos! Pobrets.

SALUTATI



FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

Maria Clar

Boutique

c/ Impremta, n.º 1 - (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca



DR. JEKYLL AL VOLANT

Quan la publicitat es fa present en tots els àmbits de la vida moderna, res no s'escapa dels dictats i de les estratègies publicitàries. No hi ha cap fotesa que es vengui ni circuli sense el suport propagandístic adient: des d'unes farinetes infantils a un polític d'alt rendiment electoral.

La preservació de la salut i la vida dels ciutadans no n'és una excepció. Ens ho acaba de fer avinent la companya sobres les conseqüències dels accidents de trànsit. Amb aquestes historietes televisives de sang i fetge, les autoritats governatives volen difondre prudència a força d'impactar i fer por. Molt se n'ha parlat, dels inconvenients i avantatges d'aquests esports agressius. Qui més qui menys els coneix i ja se'n pot haver format opinió.

Tanmateix els propòsits preventius de la campanya no deuen ser debades. El rossegall de morts, ferits, baldats i desgraciats que cobren la carretera i el cotxe fan feredat. No és d'estranyar: el parc d'automòbils s'incrementa, les vies de comunicació estan saturades, els vehicles són potents i veloços, moltes «millores» d'una carretera fins aleshores potser lenta però segura augmenten el risc de córrer, les ingestions alcohòliques i les temeritats fatxendoses són males —però freqüents— companyies.

Els riscos s'acrecen des del moment que depenem, en excés, dels vehicles motoritzats. N'usam i potser n'abusam per feina, diversió, afany de llibertat i obligacions o devocions diverses. Al cap de l'any les hores que els dedicam sumen un bon raig. Hi ajuden les deficientes xarxes de transport públic i la clara renúncia al carro i la bístia tradicionals.

És en aquestes circumstàncies que, per dissort, ja tot-hom té en llista la mala experiència d'algun parent, amic o conegut afectat pels estralls de la circulació. De res no hi valen lamentacions i ens resta el dubte de l'efectivitat de campanyes preventives.

Mentrestant, ens balla pel cap la cançó d'en Lluís Gal·laldà: «dins de cada cotxe, seient al volant, vestit d'home normal, trobareu un animal». Mr. Hyde dels nostres dies s'ha fet present.

Macià Garcias Salvà

Els negocis del Sr. Rabasco

J. RABASCO, S.L. (EN LIQUIDACION)	
En Junta General Extraordinaria y Universal celebrada el día 19 de junio de 1992, se acordó por unanimidad la disolución y liquidación de la Sociedad, que arroja el siguiente balance:	
ACTIVO:	
Resultados negativos ejercicios anteriores.....	7.161.488.-
TOTAL ACTIVO.....	7.161.488.-
PASIVO:	
Capital Social.....	1.000.000.-
Reserva Legal.....	8.195.-
Reserva Voluntaria.....	73.739.-
Aperturas de socios para comp. pérdidas.....	6.079.554.-
TOTAL PASIVO.....	7.161.488.-
Palma de Mallorca, 26 de junio de 1992. El Liquidador Unico. Fdo.: Joaquín Rabasco Ferreira	

Com és preceptiu, en cas de no poder-se fer personalment si no es coneix el domicili dels acreedors, el Sr. Joaquín Rabasco ha comunicat mitjançant edictes que s'havien de publicar al B.O.E. i a un diari dels de major circulació de la comunitat on es domicilia la societat (Balears, 1-VI-92):

Aquesta societat que va ser fundada el 27-10-88, i que podia entrar en funcionament dia 1-1-89, pel Sr. Rabasco i una germana seva amb el 50% d'accions per a cada un, ha tengut tan sols en tres anys i mig de funcionament unes pèrdues de 7.161.488 ptes.

Aquest fet ens fa pensar que quan el Sr. Rabasco es queixava per a la TV Lluçmajorera, quan havia aturat les obres de son Antelm, (que per cert no procedia) que era un home que vivia del sou de 80.000 pessetes de l'Ajuntament, nosaltres, que sabíem que tenia un negoci, no ho creïem.

Ara, li haurem de donar la raó, ja que si té la meitat d'accions, la festa li haurà costat més de tres milions i mig i si només en tengués una (podria haver venut les altres amb anterioritat) 6079 ptes. Tant en un suposat cas com en l'altre poc podria treure d'aquest negoci foradat.

Nosaltres creiem que no li encertaren el càrrec en donar-li Urbanisme i li haurien d'haver donat Hisenda, perquè si amb tants pocs doblers fa tants miracles (80.000 ara i 18.000 quan era a l'oposició) què no faria amb un pressupost de mil sis-cents milions? Es ben segur que els llucmajorers tendriem els carrers asfaltats d'or, després de s'Arenal i les urbanitzacions, és clar.

El jai de la barraqueta

JAIME LLULL RODRIGUEZ



- *INSTAL·LACIONSELECTRIQUES
 - Enllumenat
 - Instal·lacions d'energia solar
 - Muntatge de quadres elèctrics
 - Antenes TV
- * INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS
 - Canvis de tensió
 - Contractació de comptadors

C/ Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 42 85 66



L'esperava com al Messies, va dir Tomàs Garcias referint-se a Rabasco, qui no estava present a l'últim ple, on es va llegir la sentència del Tribunal Superior de Justícia. Aquest veredict, a més d'anul·lar el decret de paralització de les obres de Son Antelm, permet als promotors sol·licitar indemnitzacions.

El regidor socialista, després d'un any de menjar morena, no se va mossegar la llengua i en absència del n° 1 d'ASI, varen pagar els plats romputs els regidors Mateu Monserrat, Sebastià Artigues i Miquel Manresa, particularment aquest darrer, ja que Tomàs Garcias va treure a llum tota una sèrie d'acords subscrits temps enrera amb el PSOE.

El batle assegurarà, una i altra vegada, que els promotors del balneari no sol·licitaran cap indemnització a l'Ajuntament, mentres que el regidor socialista manifestava que demanaran més de dos-cents milions de pessetes.

L'òliba, convertida en tota una autoritat en els temes municipals, diu que, en certa manera, tots dos deien la veritat ja que Orenol S.A. a canvi dels perjudicis demanarà modificacions importants en el projecte urbanístic. Així per una banda no demanen indemnitzacions, però per l'altre, els canvis en el projecte poden suposar, a la pràctica, una elevada quantitat de doblers.

Alguns components de la Banda de Música de Llucmajor no estan molt contents del batle Gaspar Oliver. Són els integrants de la Banda Selecció Juvenil de la Federació de Bandes de Música, els qui ja havien preparat les maletes per viatjar cap a Sevilla i actuar en el Pavelló de Balears de l'Expo.

Pareix que, a darrera hora, els compromisos d'Ifebal varen esser més nombrosos que els prevists i es varen haver d'anul·lar invitacions. Els sacrificis varen esser la jove agrupació musical que, donat que ja havien assajat el programa de la seva actuació a Sevilla, realitzaren un concert de protesta al Poble Espanyol.

El Ple també va aprovar un augment de les retribucions dels regidors, punt de l'ordre del dia que va comptar amb l'abstenció dels dos regidors d'ASI (en J. Rabasco no va assistir a la sessió) i el mussolet se demana si la seva postura vol dir que a final de mes els homes

d'en Rabasco deixaran l'augment com a propina o bé rebran tota la quantitat encara que no haguessin donat el sí a l'increment. Ja que sabien abans d'hora que s'aprovaria, podien abstenir-se i no passava res.

El mussolet està trist aquest mes. El poble de Llucmajor ha guanyat un escriptor novell, però ha perdut un mestre de tota la vida.

Al passat plenari el Sr. Joan Monserrat va criticar el fet que l'Ajuntament donàs una subvenció per a l'esport escolar al col·legi Nostra Senyora de Gràcia, de 706.500 pessetes, que ajuda al pagament de monitors, desplaçaments, etc. També donà una subvenció pel mateix concepte al col·legi de les mateixes monges, a S'Arenal, «Sant Vicenç de Paül», per una quantitat de 1.500.000 ptes. El portaveu del PSOE els va recordar que

l'Ajuntament no tenia cap tipus d'obligació de subvencionar negocis particulars, i sí que tenien deures referents a les escoles públiques, que eren les del poble.

La resposta va ser que el milió i mig per a S'Arenal era destinat als tres col·legis. El director d'una de les escoles públiques de S'Arenal no en sap res. No sabem com els arribarà ni quina serà la seva quantia. El passat Ajuntament feia això amb totes les escoles públiques i privades, pagant personalment uns monitors, i si hi havia cap classe de subvenció anava a les escoles segons el nombre d'alumnes.

Al col·legi públic de Llucmajor, de 20 unitats, no li ha tocat res. Al de Sant Bonaventura, suposam que tampoc, ja que no costa a l'acta.

Allò que el falcó sospita és que com que el delegat d'esports i batle de S'Arenal és que ha duit el negoci, ho ha fet així ja que se sap que cadascú agrana cap a ca seva. Tant el Sr. Ferrer com el Sr. Rabasco duen les seves filles al col·legi de les monges de S'Arenal (de la Caritat, com les de Llucmajor).

El que no comprèn és com que es poden donar doblers a les monges de S'Arenal per a ells i per als col·legis públics (que no en saben res) i que no en doni a les de Llucmajor per a ells i als altres col·legis (Sant Bonaventura i Rei Jaume III).

L'òliba, que sol anar molt per l'església, i en sap molt, de monges, dubta si la Mare Superiora, nova distribuïdora dels doblers públics a les escoles públiques (des de la privada) ho farà a través de gir postal, o els directores de les escoles públiques hauran d'anar a cobrar al convent i besar el rosari de la Superiora.

Els nins del Col·legi públic de Llucmajor, Rei Jaume III, enguany han estat campions de Mallorca, categoria Benjamí. A Campos, a l'hora de rebre el premi no varen tenir ni un mal xandall per posar-se amb el nom de l'escola, com solen dur altres col·legis. El pressupost per a l'esport escolar és molt petit i no dóna per tot el que voldríem. Els desplaçaments els paguen o els fan els mateixos pares, mentre que a la privada els paguen fins i

tot els desplaçaments i etc. cosa que vol dir que en poden fer el que volen, com per exemple, comprar roba per a l'equip.

Passades les vacances d'estiu vos tornarem parlar de com ha acabat la cosa ja que Directors, mestres, pares i alumnes discriminats van ben bufats.

Ja ningú no posa en dubte que s'Arenal ha deixat de ser un llogaret per passar un estiu tranquil i passejar per la vorera de mar. És trist però és així i, sobretot, després d'haver pegat una ullada per damunt el programa de festes de Sant Cristòfol, o de San Cristóbal (ja n'hi ha més que ho diuen així) no ens queda més remei que pensar que s'Arenal és un poble que en lloc de pertànyer o tenir les arrels a Lluçmajor i a Ciutat les té a qualsevol indret de la Península Ibèrica: grups folclòrics andalusos (Fiesta andaluza, Fiesta folklòrica andaluza, Rocieras de la viña), aragonesos (Cuadro de jotas), extremenys (Tierra y Mar), gallecs (Anaquiños), murcians (Virgen de la Fuen Santa).

Els habitants de la penya d'es falcó només salven les activitats proposades pel grup Amics dels Reis d'Orient.

Ipegant una altra ullada al programa de festes de s'Arenal d'Espanya, ens ha sorprès com el calendari canvia els dies, perquè resulta que, segons està escrit, i no és una errada d'impremta, dia tres de juliol ve abans de dia 27 de juny.

El més sorprenent és que l'activitat del «Primer dia de festa», sigui únicament i exclusiva el pregó de festes a càrrec del nou «escriptor» llucmajorer. Hi ha per llogar-hi cadires...!

L'altre dia el falconet estava tot distret fent voltes per la part de tramuntana del poble quan un avionet d'aeromodelisme, que empra com a camp d'aterratge el cinturó de circumval·lació que es construeix, quasi li va tallar la coa. Per qüestions de seguretat es va posar damunt la torre del molí d'en Monjo, lloc on comença el nou cinturó de ronda, fins a veïnat de la famosa sivina del batle Gaspar.

Tots els turistes que venien de Palma i volien anar a

Algaida es trobaven amb un indicador molt nou que deia «Travessia». Però el vell que deia Algaida no hi és. Els despistats viatjants s'havien d'aturar per les primeres cases del carrer de Galdent per demanar informació. Ara, la saviesa popular ha resolt el problema: s'ha pintat a la paret, amb sprai vermell, el nom d'Algaida i fletxa que indica el camí que s'ha de seguir.

El falcó crec que més barat que posar al molí una oficina d'informació turística, seria que l'Ajuntament hi posàs un cartell com cal, que indiqui la direcció per seguir.

Ara que ve l'estiu, les notícies ens vénen de vora mar, i, sobretot, dels clubs nàutics el terme.

El trenet que dugueren els Reis al president del Club Nàutic de s'Arenal era massa ràpid, sortia de via. Ara que li han reduït la velocitat, quan no s'encalla el dispositiu d'arrencada i aturada, va bé, però és tan lent que qualsevol nin que tengui juguera dificulta el pas de les embarcacions als llocs d'amarrada, cosa que un dia de vent fort de regates pot causar greus problemes, i tot per no voler fer un water i dutxes a la part del club vell (dels pobres).

Els acudits que del tren i del president es fan pel club són molts i de tota classe, per a uns és magnífic i per a altres, no tant. Conten que a causa de la lentitud ja n'hi ha hagut més d'un que li ha amollat dins els calçons. Per evitar això, els que van amb més precaució, pixen a la mar des del moll.

Fa devers una mesada que al Club Nàutic de s'Estanyol hi va haver matances. A l'explanada del club es va matar un porc. No hem pogut aclarir si el penjaren a la grua o si el mataren a ganivetades o a garrotades. El que sí sabem cert és que no es va fer segons la recent normativa sortida del Govern Balear.

No ho sé, si se'n tem el Sr. Cañellas que s'infringeixen les seves lleis, si els donarà permís per fer el port més gran!

No sabem quin dia el mataren però que a un Club Nàutic es dediquin a fer coses d'aquestes és el que popularment es diu «matar el porc en divendres».

Sabates Can Giamet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS**

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

ESPORTS

Olimpiada Barcelona '92

L'atleta llucmajorer Joan Quintana serà un dels portadors de la torxa al seu pas per Mallorca

El joc olímpic arriba a la nostra illa el 23 de juliol

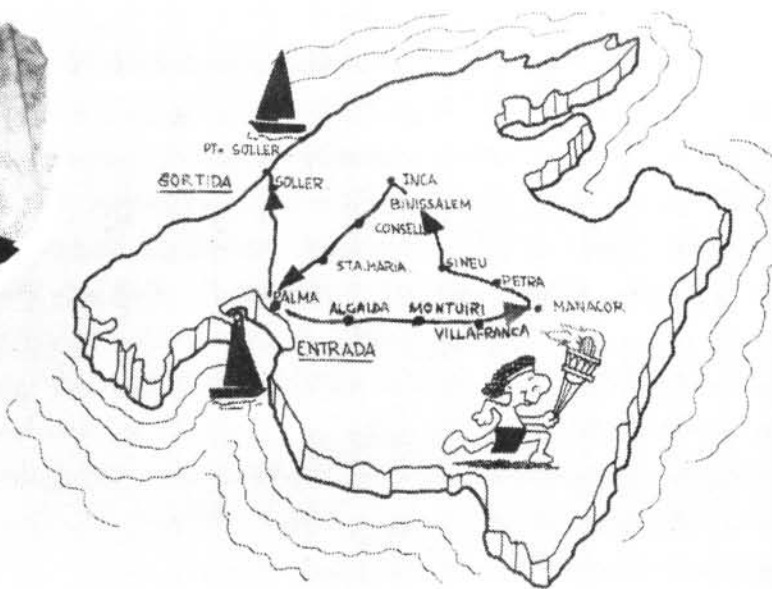
Redacció.- Manquen pocs dies perquè comencin els Jocs de la XXVena Olimpiada, el major espectacle del món dels temps moderns, que se celebra cada quatre anys a diferents ciutats de tot el món i que en aquesta ocasió ha tocat a Barcelona i és la primera vegada que se celebra al nostre país.

LA TORXA OLÍMPICA

Cada quatre anys la flama olímpica neix dels raigs de sol reflectits en un mirall concav i després s'encén la torxa a l'antiga ciutat hel·lènica d'Olimpia, començant així el compte cap enrera de l'Olimpiada.

El joc olímpic fou entregat al president del Comitè Organitzador Barcelona '92 (COOB) i batlle de la ciutat comtal, Pasqual Maragall, dilluns dia 8 de juny a l'estadi Panateneu d'Atenes.

La torxa olímpica va sortir dimarts dia 9 de juny al matí del port del Pireo (Grècia) cap a Empúries (Girona) devers les 13' 15 hrs. a la fragata «Catalun-



Joan Quintana Oliver, serà uns dels atletes portadors de la Torxa Olímpica al seu pas per Mallorca

ya» i va recórrer 1200 milles nàutiques sense escala. El vaixell «Icaria» transportà el foc des de la fragata fins a

la platja de la ciutat gironina de l'Escala i d'aquí a dos kilòmetres fins a les

runes d'Empúries. De la costa catalana va començar un períple de 43 dies que portarà la torxa per les ciutats de Lleida, Saragossa, Jaca, Pamplona, Logroño, Victòria, Bilbao, Oviedo, Lugo, La Corunya, San-

tiago, Orense, Lleó, Valladolid, Segovia, Madrid, Toledo, Càceres, Mèrida, Huelva, Sevilla, Santa Cruz de Tenerife, Las Palmas, Màlaga, Granada, Almeria, Múrcia, Alacant, Valèn-

cia, Castelló, Tarragona, Palma de Mallorca i arribada a Barcelona dia 24 de juliol, un dia abans de l'inici de l'Olimpiada. Seran quasi sis mil kms. per terra, quasibé cinc-cents per mar i tres mil per aire.

ELS PORTADORS OLÍMPICS

El nombre de portadors és de 9.500, els quals utilitzaran 10.600 torxes. Alguns dels requisits que han de complir són els de ser major de 15 anys, córrer 500 m. en tres minuts o 2' 5 kms., amb bicicleta en sis minuts i portar l'uniforme oficial.

Els relleus no passaran la torxa de mà en mà sinó que cadascú en portarà una, i totes seran idèntiques. La comitiva que seguirà la torxa és formada per devers 150 persones, de les quals una tercera part són agents de la Guàr-

dia Civil. A més de l'escorta immediata, quasi deu mil membres de les distintes forces policials participen de forma indirecta en un dispositiu de seguretat la finalitat del qual és que la flama olímpica arribi dia 25 de juliol a l'estadi de Montjuïc.

El foc d'Olimpia arribarà al Moll de la Fusta de Barcelona el 24 de juliol, procedent de Mallorca. Al dia següent, 25, la flama s'encendrà a Montjuïc amb la qual cosa els jocs de Barcelona quedaran inaugurats.

LA TORXA A MALLORCA

Com hem dit, el dia 23 de juliol està previst que la torxa arribi al port de Palma. Ho farà des del veler mallorquí «Rafel Verdura» el qual, l'haurà recollida des de sa Dragoneira que portarà de Tarrago-

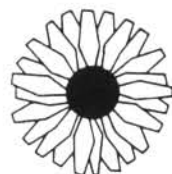
na el vaixell pesquer «Gemma». La torxa romanirà 12 hores a Mallorca.

L'itinerari marcat per a aquest esdeveniment és aquest: sortida de Palma cap a la carretera de Manacor, travessant les localitats de Son Ferriol, Casa Blanca, Algaida, Vilafranca, Manacor, Petra, Sineu, Inca, Binissalem, Consell, Santa Maria i un altre cop a Palma on es realitzarà un recorregut urbà i se celebraran els actes de benvinguda. L'Ajuntament de Palma ha previst una sèrie d'actes culturals i folklòrics emmarcats dins d'aquesta cerimònia. A continuació, la comitiva partirà cap a Sóller i port de Sóller, on embarcava en el «Rasafin», en direcció a Barcelona i l'arribada s'espera que sigui devers les 23 hrs. del mateix dia 23.

JOAN QUINTANA OLIVER

Quant als portadors de la flama olímpica al llarg del recorregut a la nostra illa seran 139 -48 de Palma, 59 de la part forana, 21 de Menorca, 10 d'Eivissa i 1 de Formentera-, els quals recorreran 173 kms. Entre ells i com a representant llucmajorer es troba l'atleta Joan Quintana Oliver, de 15 anys, un dels més joves portadors de la torxa olímpica al seu pas per Mallorca.

Naturalment aquest haurà estat un any complet per a Joan Quintana ja que a la seva bona classificació en els Campionats d'Espanya i de Balears s'ha afegit aquest esdeveniment que, sense dubte, serà únic en moltes futures generacions. Des d'aquí donam l'enhorabona a aquest al·lot i a tota la seva família i creim que ens hauríem de sentir orgullosos, tots els llucmajorers, d'aquest fet.



SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Tots els nivells
- * Professorat nadiu titulat
- * Grups reduïts
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Endemés:

**Classes de repàs d'anglès per als
exàmens de setembre d'EGB, BUP i FP**

A Campos:

Matrícula oberta des del 15 de juny
(horabaixes)

Inici de cursos: 29 de juny
(dematins i horabaixes)

INFORMAU-VOS AL C/ Major, 12-1r.

(Edifici «La Caixa»)

07030 Campos. Tel. 65 28 98

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

CD Espanya

Jordi Martí, nou President del CD Espanya

J.Q.

El passat dia 10 de juny va tenir lloc la segona assemblea general de socis del CD Espanya després que una Junta Gestora, encapçalada per Jaume Maimó, es fes càrrec del club durant alguns dies, i després de la dimissió del president Pep Mòjer.

I encara que és veritat que es va repetir la història quant al nombre d'assistents, devers trenta, també es va repetir la trista realitat del final de la temporada passada i és que el club, després d'haver arribat a Tercera Divisió, va estar a punt de desaparèixer. En aquesta ocasió va succeir el mateix i quan ja es parlava de deixar l'entitat en mans de la Federació territorial balear o de l'Ajuntament va sortir un valent anomenat Jordi Martí per presidir condicionalment el CD Espanya. Però l' alarma roja va tornar sonar a Ca n' Espanya i alerta que ja fa dues vegades; no hi ha cap dubte que els aficionats donen l'esquina al futbol local -jo diria que a la majoria d'esports- i tanta sort que, com en altres anys, hi era D. Antoni



Palou per ajudar i col·laborar, com sempre, amb el CD Espanya.

L'ESPANYA POT SER DE TERCERA DIVISIÓ

Escric aquestes línies dia 25 de juny, i dic això perquè el CD Manacor i el SD Eivissa encara han de jugar els respectius encontres el

proper diumenge als camps de Ca' n Misses i Na Capellera. En cas que guanyassin tots dos pujarien a 1ª Divisió B i això portaria com a conseqüència que l'Espanya federativament quedaria a 11ª Divisió, ja que això és el que diu el reglament però en realitat no crec que J. Martí i la junta directiva, que ja haurà estat presentada

quan surti aquest comentari, tinguin ànims de continuar en aquesta categoria.

El que sí és quasi segur és que Joan Llompart, durant alguns anys entrenador dels juvenils, serà el nou entrenador del primer equip del CD Espanya. Esperam que el nostre amic Joan triomfi en aquest nou treball perquè té qualitats i li desitjam tota la sort del món.

Finalment volem dir que en el moment de sortir aquest número de la revista ja s'haurà celebrat una nova assemblea de socis on s'ha de tractar l'actual situació del Club. Aquesta assemblea haurà tengut lloc el primer de juliol i n'hem tengut informació, cosa que agraïm al nou President, J. Martí.

Automobilisme

Bartomeu Roig, 2n. Classificat a la Villena Pujada Camimari-Lluc

Llorenç Mascaró

El passat 24 de maig va tenir lloc la ja tradicional pujada Camimari-Lluc, d'automobilisme, que aquest any celebrava la Villena edició. Amb una participació aproximada d'una cinquantena d'inscrits (entre totes les categories) en Bartomeu Roig, de Llucmajor, de l'Escuderia Drach, amb un Opel Corsa, es va classificar en segon lloc a la Categoria A, classe VIII, amb un temps de 3.59.22.

Des d'aquestes planes volem donar l'enhorabona a en Bartomeu i endavant!

Nota d'aclariment

El mes passat, el responsable d'imprimir la crònica d'esports «Assemblea general del CD Espanya», semblava que havia begut cava celebrant les victòries del Barça a la Copa d'Europa i la Lliga, ja que es va botar les línies d'una banda a l'altra. Per tal motiu, optam per reproduir les frases que eren incorrectes:

«També va esmentar que les taquilles havien estat molt pobres i que el 70% del capital aportat al club ha estat d'uns senyors que ni tan sols havien anat pel camp de futbol» «i en un altre ordre de coses, es va comentar l'actuació d'alguns directius, com Josep Lluís Muñoz, els quals començaren la temporada i als pocs partits no es va saber res més d'ells, no es va poder comptar amb la seva col·laboració.

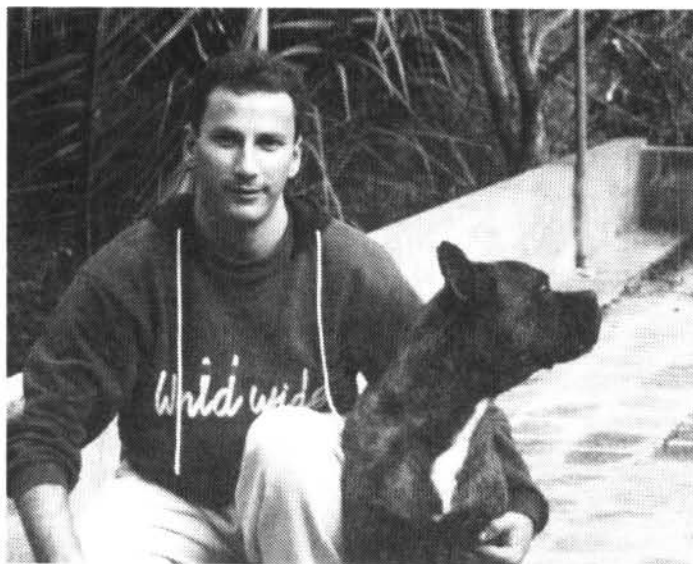
Club Llucmajor Atletisme

«Chapeau», Joan Noguera

En el moment de redactar aquestes línies, un cop acabat el campionat de Balears per a Infants i Cadettes i el de Mallorca per a les categories més petites, desconeixem si Joan Noguera Vidal continuarà com a entrenador del Club Llucmajor Atletisme la propera temporada. Aquest és un club que, en aquests moments, encara no ha fet la presentació oficial i que ha tengut, en quasi només un any de vida, encerts i errades, com tothom, però que ha tengut la sort de comptar amb la persona de Joan Noguera. Quasi de manera desinteressada, Noguera ha dirigit més de cinquanta atletes durant aquests nou mesos amb molts encerts i bons resultats a nivell nacional, provincial i local. D'un esportista com ell, professor d'Educació Física, amb títol universitari de la INEF no es podia esperar menys i per si això no bastàs ha afegit al seu treball una il·lusió i un caràcter que s'ha fet estimar per tots. Des de «Llucmajor de Pinte en Ample» no podem pagar-li ni primes ni mensualitats, cadascú a la seva, però sí que ens podem treure el capell i dir allò de: «Chapeau, Joan Noguera». I tant de bo no deixis de treballar mai per l'esport d'aquesta ciutat, sigui en la modalitat que sigui, perquè estem segurs que en qualsevol destacaràs.

CAMPIONAT DE BALEARS

Els dies 6 i 7 del passat mes de juny es va celebrar a Eivissa la final del Campionat de Balears d'Atletisme, categoria Infantil i Cadette, en la qual hi pren-



Jean Noguera Vidal, un bon entrenador i una excel·lent persona

gueren part entre d'altres, cinc representants del club Llucmajor Atletisme, els resultats dels quals varen ser aquests:

MIQUEL A. CANTALLPS. Sr. CLASSIFICAT. 500 METRES MARXA, CADETTE MASCULÍ.- En una de les proves més dures del campionat, Miquel A. Cantallps va fer un temps de 28' 08" 9, millorant el seu rècord personal i va fer una bona prova quedant per darrere de G. Ribas (25' 08" 9) de les Pitiuses i de J. García (26' 44" 9) representant del Colònia Pollença.

JOAN QUINTANA, 2n. CLASSIFICAT. 1.500 METRES OBSTACLES, CADETTE MASCULÍ.- En una prova gairebé desconeguda per a ell, J. Quintana va aconseguir el subcampionat de Balears, en un temps de 4' 48" 3 i encara que no sigui el seu millor crono va quedar només a cinc segons del vencedor del Colònia Pollença, J. Albert Mudarra (4' 43" 8).

ANTONI MOTA, Sr. CLASSIFICAT. 1.500 METRES OBSTA-

CLES, CADETTE MASCULÍ.- El corredor afincat a Badia Gran, A. Mota, ha millorat molt en aquest darrer any i malgrat no sigui un especialista en 1.500 m. obstacles, va quedar en tercer lloc amb un crono de 4' 52" 3 només a quatre segons del seu company d'equip i amic J. Quintana.

PERE JOAN LOBO 150 METRES, INFANTIL MASCULÍ.- El velocista llucmajorer, Pere J. Lobo, va cobrir el recorregut en 20" 0 segons i va quedar classificat en quart lloc. Un bon lloc i una bona marca si tenim en compte que R. López (16' 9" 9) d'Eivissa, M. Martorell (17" 9) del Col·legi Sant Francesc i Joan A. Riera del Club J. Capó de Felanitx són uns anys majors que ell.

JOAN QUINTANA, 3r. CLASSIFICAT. 3.000 METRES, CADETTE MASCULÍ.- J. Quintana va ser l'únic representant llucmajorer que va córrer dues proves i la veritat és que va ser patent perquè amb un crono de

9' 39" 5 va estar una mica enfora de la seva millor marca i dels seus antecessors J. Roman (9' 14" 4) del Club A. Palma i de C. Rodríguez (9' 16" 9) del Jasa d'Eivissa, encara que al final de la prova Pere Carter, entrenador del Club Atletisme Palma, el va felicitar per l'esforç i la remuntada que va realitzar.

CATALINA OLIVER, 2a. CLASSIFICADA. 2.000 METRES, INFANTIL FEMENÍ.- Per fer-nos una idea de la gran cursa que va realitzar la major de les Oliver hem de dir com varen quedar els tres primers llocs i els temps que realitzaren aquestes atletes: 1a. Maria J. Pellicer (6' 53" 2) de Menorca, C. Oliver (7' 07" 5) de Mallorca i N. Montes (7' 37" 4) d'Eivissa. Com es pot veure, C. Oliver va ocupar el segon lloc a catorze segons de la campiona menorquina que l'any qui ve puja de categoria, és a dir, que si tenim en compte la gran diferència que també la llucmajorera va prendre a la tercera classificada, podem reduir exactament qui serà la pròxima campiona de Balears.

CAMPIONAT DE MALLORCA

En el moment de tancar aquesta edició encara no ens han arribat classificacions dels campionats de Mallorca en els quals varen participar alguns representants del Club Llucmajor Atletisme, com Jaume Quetglas, el qual va aconseguir quedar Campió de Mallorca de la seva categoria. Esperam que el pròxim mes podrem oferir-vos aquests resultats.

Atletisme

Agustina Manresa i Joan Quintana, al Colonya Pollença?

Redacció.- Segons ha pogut saber la redacció d'aquesta revista, de fonts ben informades, el potent club d'atletisme Colonya Pollença es troba interessat per portar a les seves files per a la propera temporada, dos atletes del Club Lluçmajor Atletisme. Es tracta de la campiona d'alçada Agustina Manresa i del semifondista Joan Quintana. Un dels entrenadors del Colonya Pollença, Miquel Bujosa, va parlar fa quasi dos mesos amb Joan Noguera, responsable del Club Lluçmajorer i li va fer saber el seu interès per aquests dos joves valors. En un principi sembla que hi ha acord entre entrenador-atleta-pares, en el cas de Joan Quintana i per part d'Agustina Manresa, s'hauria de parlar amb ella i amb la família. De totes maneres seria una llàstima que aquestes dues joves promeses deixassin l'atletisme local, però en tot aquest tema la darrera paraula la tenen els responsables i naturalment els mateixos atletes.

Tir al plat

Resultats del diumenge, 7 de juny



J.Q.

Una de les darreres tirades de la temporada va tenir lloc el primer diumenge de juny en el camp de tir ubicat a Galdent. Aquesta vegada no hi hagué cap encertant en el ple, és a dir, que encertàs les vint-i-cinc dianes, del mateix nombre de plats que foren llançats, però sí que hi hagué bones marques.

GENERAL:

- 1r. Gori Aceituno, 23 encerts de 25 plats.
- 2n. Paniza Tomàs, 22 punts de 25 plats.
- 3r. Honorat Bauzá, 21 encerts de 25 plats.
- 4t. Paniza Barceló, 21 encerts de 25 plats.

LOCAL:

- 1r. Joan Cifre, 16 encerts de 25 plats.
- 2n. Rafel Adrover, 17 encerts de 25 plats.
- 3r. Pere Fullana, 15 encerts de 25 plats.
- 4t. Miquel Ginard, 15 encerts de 25 plats.

UNA ALTRA PER AL 5 DE JULIOL

Quan aquesta revista sigui al carrer ja s'haurà celebrat una nova prova, concretament, diumenge dia 5 de juliol, en el mateix escenari. Naturalment no disposarem dels resultats però esperem poder-los oferir en el pròxim número, el mes de setembre, si els tenim.

C. Atletisme S'Arenal-Lluçmajor

Bona actuació dels representants arenalers en el Campionat Balear

En el mateix escenari que els atletes llucmajorers, també prengueren part els representants del Club Atletisme s'Arenal-Lluçmajor que tengueren una molt bona actuació.

En 100 metres tanques, cadettes femení, Aroa Guerra va cobrir la distància de 19' 6, amb només sis dècimes de diferència de la primera classificada i campiona de Balears, Marta Valero.

En salt amb perxa, infantil masculí, Joan Santamaria va quedar campió de Balears i va superar el llistó que estava a 1' 80.

En triple salt de la categoria infantil masculí la victòria i el campionat va ser per a Joan J. Moñino amb 10' 96 (10' 96 / 10' 69 / 10' 93 / 10' 44 / 10' 67 / 10' 51).

Finalment, Antoni Martínez va participar en els 100 metres tanques, de la categoria cadette masculí i va quedar en cinquè lloc, amb un temps de 21' 2.

Quant al campionat de Mallorca que se va celebrar després encara no us podem oferir els resultats ja que no ens han estat facilitats.



HAMBURGUESES

«PERROS»

«PINCHOS»

«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

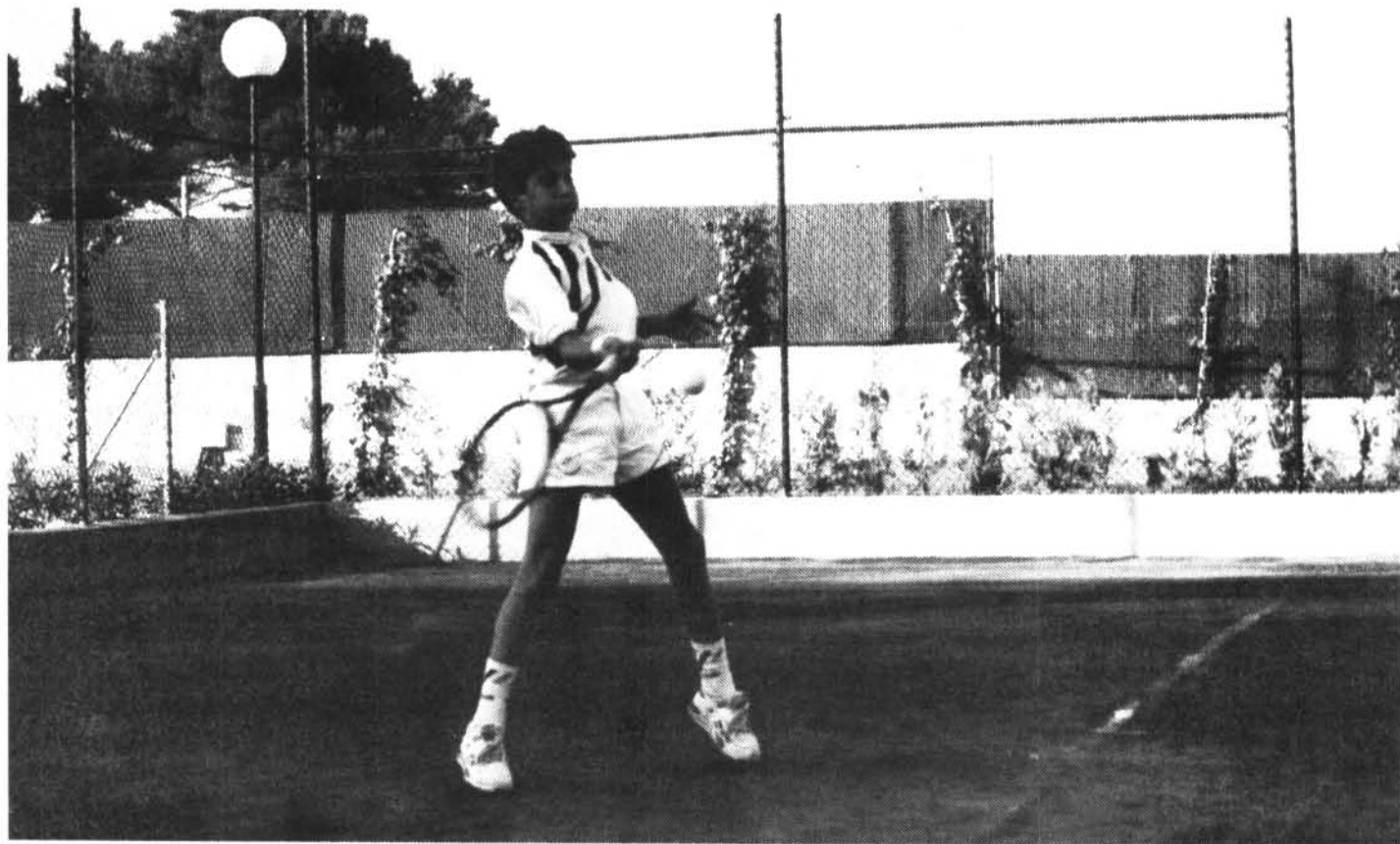
**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

Tennis

Mateu Fiol, campió de Balears aleví

Entrenat pel llucmajorer A. Puigserver



Mateu Fiol, tot un campió de Balears en plena moció.

Quintana

En conèixer els resultats finals del Campeonat de Balears celebrat recentment a l'Eivissa Club de Camp ens vàrem posar en contacte amb Mateu Fiol per tal que ens parlàs un poc sobre la seva experiència a les Pitiüses i de l'esport de tennis que, amb tanta il·lusió, practica aquest esportista.

-Mateu, ens podries dir com vares iniciar-te en el tennis?

-Cada any passam les vacances d'estiu a S' Arenal i a prop de casa hi ha unes pistes de tennis i vaig tenir la sort que quan tenia sis anys vaig conèixer n' Andreu Puigserver i ell em va ensenyar els primers

cops.

-Ha estat difícil aconseguir aquest Campeonat de Balears?

-Quan un guanya un torneig mal no és fruit d'un dia, per a mi ha estat una recompensa de sis anys d'entrenament. En relació al torneig jugat a Eivissa va ser bastant difícil ja que era la meva primera participació en un esdeveniment d'aquestes característiques, fora de casa i lluny de la meva família. Però vaig estar tranquil i el meu joc va ser bastant bo perquè no vaig perdre ni un set en tot el campionat. La mateixa setmana també vaig jugar el campionat de Balears Infantil i el vaig perdre contra el campió. No obstant això, vaig ser el ju-

gador que més jocs va fer del Torneig.

-Què significa per a tu ser campió?

-Simplement haver pasat amb bona nota un examen després de sis anys de preparació. Això també dóna molta moral per continuar entrenant i preparar-me per al campionat d'Espanya que jugaré la primera setmana de juliol i vull estar bé per poder representar la nostra Comunitat tan dignament com sigui possible.

-Com definiries l'esport que practiques?

-El tennis és un esport molt difícil, sempre depens de tu mateix per tant, quan guanyes o perds ha estat fruit de la teva entrega o desencert, t'has de

motivar constantment i no has de cedir terreny al contrari. D'altra banda, la competència és molt forta i tots volen arribar al punt més alt, però això és el que m'agrada, em diverteix molt entrenar i quan guany algun torneig sent una gran satisfacció.

Ens acomiadam del nou campió de Balears Aleví, Mateu Fiol, aquest alaroner de 12 anys que, malgrat l'èxit, continua entrenant en el Tennis Son Rigo de la Platja de Palma, defensant els colors del club de Tennis Son Bessó de Cala Ratjada, sempre fidel al preparador Andreu Puigserver.

Enhorabona i molta sort en el proper Campeonat d'Espanya.

Notes Columbòfiles

Mes de maig

En aquest mes de maig parlar de coloms ha estat parlar de les amollades duites a terme des de la Península, amollades de Fons i Gran Fons (Puertollano, Totana i Castuera). També s'ha parlat de les classificacions Generals i la cria de colomins.

De les amollades de fons i gran fons duites a terme en aquest mes de maig, el que podem dir és que han estat fereses, el temps, el gran factor que en més d'un 75% o 80% influeix en el resultat de les curses, ha estat totalment contrari i els resultats així ho demostren.

Classificacions d'aquestes tres amollades de coloms:

1) Puertollano prova de gran fons: 610 Kilòmetres data 9/5/92.

Classificació social grup viatjats:

1) Julià Monserrat amb el colom nº 85. 491/90 pard m a 1.037 mxm.

I no en va venir cap més, i això que els llucmajorers havien duit un total de 23 coloms, tots ells de més de dos anys i que ja viatjaren l'any o els anys anteriors.

Els colomistes afirmaren que la raó d'aquest fracàs s'ha de cercar en el temps que va fer aquests dies (un temps molt brut a causa de la calitja) per a uns, els coloms, el gran grup que va haver de partir, per raons de visibilitat es desviaren a la mar i només arribaren aquells que per sort toparen amb l'Illa.

Aquestes amollades feren preocupar els colomistes davant de les dues amollades que havien de seguir: Totana i Castuera.

2) Totana: prova de fons. 426 kilòmetres data 16/05/92.

Classificació social grup lliure:

1) Julià Monserrat, amb el colom nº 59.958/91 bronze m. a 674 mxm.

2) Jeroni Tomàs, amb el colom nº 71.015/89 cendrós f. a 631 mxm.

3) Julià Monserrat, amb el colom nº 59.933/91 cendrós m a 585 mxm.

I això foren tots els coloms que vengueren, i n'havien duit un total de 57.

3) Castuera: prova de gran fons. 732 kilòmetres data 16/5/92.

Classificació social grup viatjats:

Cap!

No en va tenir cap, ni un!

La preocupació dels colomistes davant el fracàs de Puertollano es va confirmar en aquestes dues darreres amollades i les raons d'aquest fracàs no s'han de cercar en teories innovadores, com aquesta: «Els coloms, a causa de l'augment del forat d'ozó que s'ha produït a l'atmosfera en aquests darrers anys i que d'any en any ha anat creixent i permetent l'entrada de més radiacions solars, es desvien uns 10° cap el sud de la línia hipotètica de vol, la qual cosa fa que si la visibilitat no és molt bona passin per baix de l'illa de Cabrera sense asseblar-se i es perdin a la mar on la majoria moriran per esgotament

en no trobar un punt on reposar». S'ha de cercar en la «Calitja» i que a Mallorca, Menorca i Eivissa les amollades de coloms s'han d'haver acabat pel mes d'abril.

Abans de parlar de les classificacions generals cal repassar als percentatges d'aquestes curses i parlar-ne un poc:

Amollades de velocitat: Calp, grup lliure, engabiats 76, enregistrats 43, hi ha el 57%; Calp, grup viatjat, engabiats 70, enregistrats 52, hi ha el 74%; Oriola, grup viatjat, engabiats 69, enregistrats 23, hi ha el 30%; Benissa, grup del 91,

engabiats 97, enregistrats 44, hi ha el 45%; Benissa, grup viatjat, engabiats 81, enregistrats 6, hi ha el 7%; Alacant, grup lliure, engabiats, 113, enregistrats 11, hi ha el 10%; Oriola, grup viatjats, engabiats 45, enregistrats 3, hi ha el 7%. Total: 551, 182 d'enregistrats i hi ha el 33%.

És inferior al 39% de l'any anterior.

Amollada de fons: Grups de coloms viatjats: Valdepeñas, engabiats 40, enregistrats 11, hi ha el 27' 5%; Valdepeñas, engabiats 33, enregistrats 2, hi ha el 6%; Totana, engabiats 57, enregistrats 3, hi ha el 5%. Total: 130, 16 d'engabiats i hi ha el 12%.

És inferior al 20% de l'any anterior.

Amollades de Gran Fons: Grups de coloms viatjats:

Puertollano, engabiats 23, enregistrats 1, hi ha el 4%; Castuera, engabiats 12, enregistrats cap, hi ha el 0%. Total: 35, d'enregistrats 1 i hi ha el 3%.

És inferior al 15% de l'any anterior.

Aquests resultats, tots ells inferiors a l'any 1991 fan qualificar aquesta temporada com a una de les pitjors viscudes per la colombòfila llucmajorera i jo m'atreveixo a dir illenca i que s'ha perdut en aquest any els colombòfils enredarem molt recobrar-ho.

En aquest any s'ha perdut la feina d'anys de preparació i de treball de selecció de coloms i sobretot s'han perdut futurs reproductors de ja provada vàlua en curses anteriors.

I la raó és el temps, el mal temps que ha fet però també són les dates, en el mes de maig és impossible, per mor de les condicions atmosfèriques, viatjar amb esperances d'èxit. Els que plantegen les curses haurien de pensar a començar a amollar en les «calmes de gener» i dur endavant les amollades de fons i gran fons en els mesos de març i d'abril. Això possibilitaria treure grans velocitats en les proves de fons i gran fons ja que és quan el vent bufa amb una major constància i hi ha una major visibilitat. I sobretot és reduirien les pèrdues de coloms.

Una vegada acabades les amollades ja podem parlar de les classificacions definitives i dels guanyadors d'aquestes curses del 92.

El Trofeu President Honorífic «D. Sebastià Mas» (aquest trofeu el guanyà el colombòfil que aconsegueix cronometrar dos coloms designats a la primera cursa de fons).

El guanyador d'aquest any ha estat el «Tàndem» for-

mat per Janer i Tomàs que va aconseguir cronometrar, de «valdepeñas» 550 kilòmetres el dia 11 d'abril de 1992 els següents coloms:

1) La femella parda nº 41.660/89 a una velocitat de 1.055 mxm.

2) La femella parda nº 257.779/87 a una velocitat de 837 mxm.

Recordem que Janer i Tomàs varen cronometrar quatre coloms dins els sis primers d'aquesta amollada.

La Classificació dels kilòmetres:

1) Anella d' Or:

Per al colom nº 280.915/90 mascle pard propietari de Janer i Tomàs, en aquestes curses ha fet:

Oriola, kilòmetres 368, velocitat 847 mxm, lloc 21. Valdepeñas, kilòmetres 550, velocitat 1.133 mxm, lloc 1. Valdepeñas, kilòmetres 550, velocitat 584 mxm, lloc 1. Total: 1.468 kilòmetres a 855 mxm.

2) Anella d' Argent

Per al colom 59.933/91 mascle cendrós propietat d' En Julià Monserrat, que en aquestes curses ha fet:

Calp, kilòmetres 260, velocitat 1.093 mxm, lloc 16. Benissa, kilòmetres 260, velocitat 714 mxm, lloc 40. Totana, kilòmetres 430, velocitat 585 mxm, lloc 3. Total: 950 kilòmetres a 797 mxm.

CLASSIFICACIONS GENERALS TEMPORADA 1992

Classificació General de Designats:

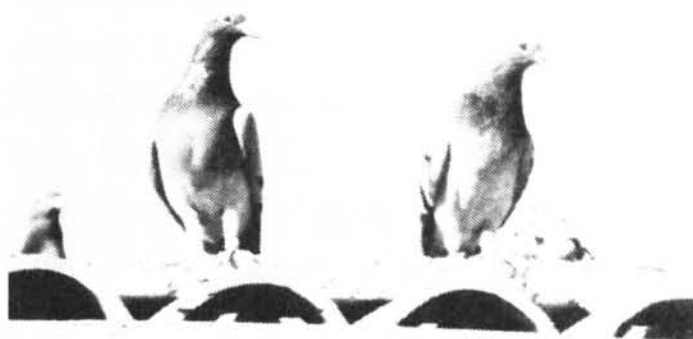
1. Julià Monserrat
2. Janer i Tomàs
3. Joan Barceló

Classificació General de Seguretat

1. Miquel Munar
2. Julià Monserrat
3. Janer i Tomàs

Classificació General Social

1. Julià Monserrat
2. Janer i Tomàs
3. Llorenç Socias
4. Francisco Roig
5. Joan A. Agulló



6. Joan Jaume
7. Antoni Oliver
8. Germans Ballester
9. Jeroni Tomàs
10. Joan Barceló
11. Bernat Bonet
12. Toni Coll
13. Miquel Munar
14. Joaquim Janer
15. Llorenç Tomàs
16. Miquel Mulet
17. Bartomeu Garau
18. Climent Tomàs
19. Salvador Paniza
20. Antoni Sastre
21. Col·legi Públic Son Verí (S' Arenal).

J. Jaume



Mes de juny

NAIXEMENTS

- Rafel Lilla i Pou, fill de Ramon i Maria del Carmenas qué el 3-6-92.
- Isabel Jiménez i Barceló, filla de Cànida i Isabel nasqué l'1-6-92.
- Bernat Garí i Villalba, fill de Joan-Antoni i Josepa nasqué el 5-6-92.
- Margalida Cantallops i Puig, filla de Joan i d'Agnès nasqué el 16-6-92.
- Carla Fenrández i Bibiloni, filla de Vicenç i Maria Antònia nasqué el 13-6-92.
- Catalina Maria Ginard i Puigser-

ver, filla de Miquel-Angel i Joana Maria nasqué el 22-6-92.

-Manel Piñeiro i Hutchison, fill de Manel i Elizabeth nasqué el 24-6-92.

MATRIMONIS

- Josep Carrió Gómez i Maria Magdalena Gomila Segura es casaren el 2-5-92 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Nicolau Jaume Roig i Margalida Martín Rimada es casaren el 6-6-92 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Claude Kugeler i Helena Gómez Pérez es casaren el 2-7-92 al Jutjat de Pau.

DEFUNCIONS

- Jerònia Tomàs i Tomàs, morí el 24-5-92 als 84 anys.
- Sebastià Ferrer i Bonet, morí el 6-6-92 als 85 anys.
- Francesc Artigues i Garcia, morí el 10-6-92 als 69 anys.
- Guadalupe Sierra i Cerro, Morí el 13-4-92 als 18 anys.
- Marçal Garau i Benestar, morí el 12-6-92 als 57 anys.
- Margalida Cardell i Noguera, morí el 19-6-92 als 86 anys.
- Joan Servera i Roig, morí el 29-6-92 als 82 anys.
- Bartomeu Maimó i Vicens, morí el 30-7-92 als 76 anys.

SA NOSTRA Informa

Hem obert una línia de finançament per a la compra de solars al Polígon Industrial de Lluçmajor.

Informau-vos-en a l'oficina.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

CAMISETES
XANDALLS



PLAÇA 18
serigrafia



PLAÇA ESPANYA, 18
07820 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22



P'es forat d'es moix



La iniciativa de l'Ajuntament de posar contenidors per a vidre ens complau ja que l'havíem suggerida des d'aquest mateix «Forat».

N'hi ha un davant IFA i a la sortida del camí de Grà-

cia, devora els instituts. Al poble se l'ha de concienciar, però també se li ha de donar els mitjans. Enhorabona, Sr. Artigues.

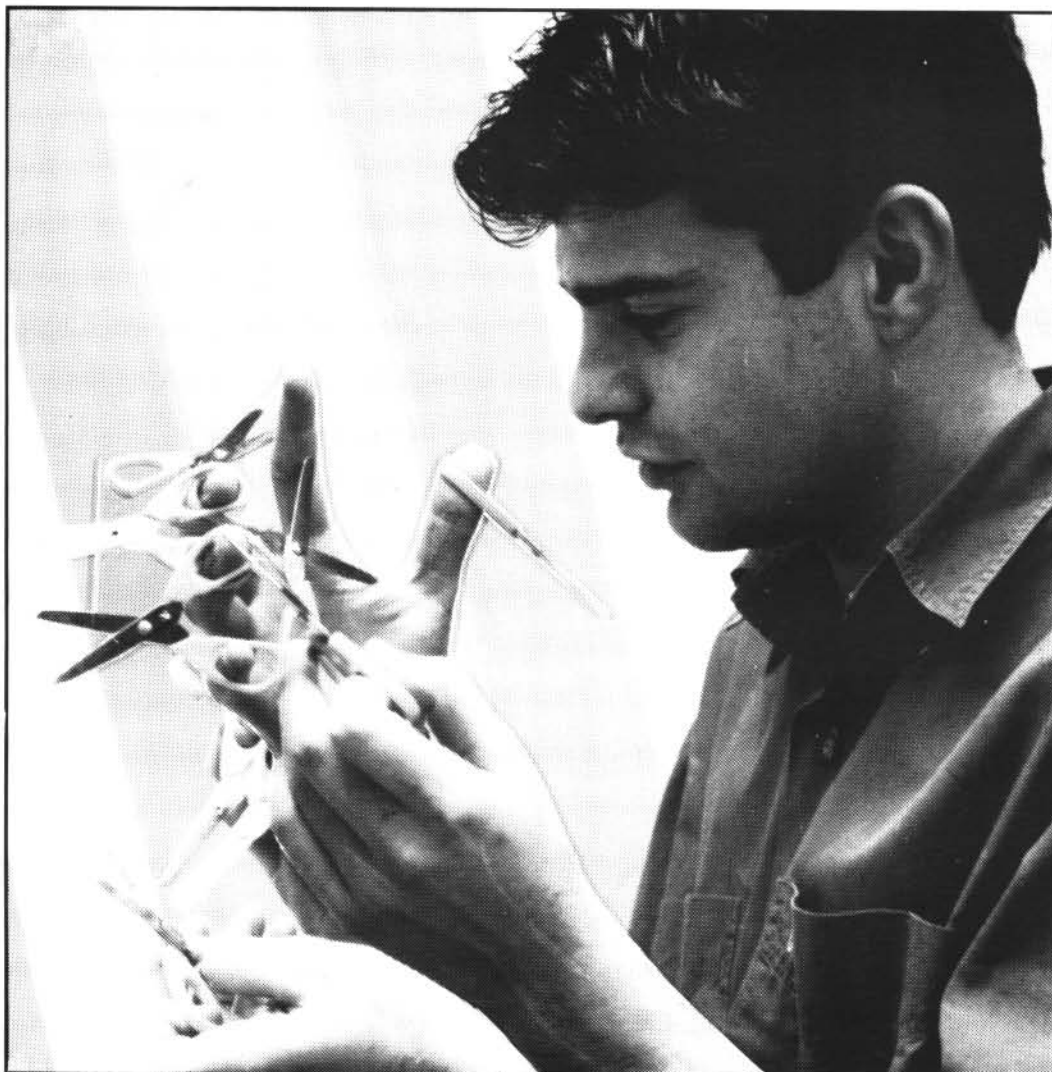
Sopa de lletres

10 Ocells

Q E M A V E R N D X A N V
 M J B X G A V I N A O W C
 S U L P N S E S C W K U O
 X B S O D I R A N A C A O
 P O V S R A D Q U I Y E R
 Y E W S O F E I A M I G P
 S B L L O L R S O F J B N
 B C Y I D U O C L H B M Q
 R A X G C O L I B R I P V
 O B F U R A C F D O T E C
 C V M E F C O N D O R G F
 E D U B T A D O R H F I P

Solució del mes passat

-Albercoquer
 -Cirerer
 -Pomera
 -Figuera
 -Ametller
 -Olivera
 -Perera
 -Prunera



Perdonau-me els tòpics. Ni nom Eduard ni treballa amb aquestes tisores. Però afaita la gent un cap de cantó i esmola les eines davant una creu de terme on mataren a destrelades un senyor de possessió que tornava de vendre la collita. Tanmateix no passeu pena, el raor d'aquest al·lot no ha tastat el roig de la sang. En Mates ha heretat el seu bon ofici de son pare, i son pare ha heretat un subtil coneixement: el nom vertader de cada pam de vorera de mar entre s'Estanyol i cala Pi. Això diuen.

Si anau al seu local hi trobareu revistes i conversa, sentireu coverbos: «A Mallorca, a part del Bon Jesús i els seus Apòstols, només hi ha cinc o sis personatges relativament històrics que hagin passat a la mitologia popular. Tres són estrangers: Mahona, Luter i Séneca, i qualsevol semblança de les rondalles amb la realitat serà allò que diuen les pel·lícules. Els altres són del país: Un català, un mallorquí i un valencià. El rei en Jaume va inaugurar un cicle permanent d'excursions al puig de ses Bruixes, En Tià de sa Real és aquell porqueret de la pallissa expert en detectar les escoltes telefòniques d'un temps que els inquisidors duien perruca, i Sant Vicenç Ferrer va donar nom al meu barber: En Vicenç Mates Roig. Perruquer d'ofici».

VI



IBIZA SERIE OLÍMPICA

Aganar



SEAT



Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

**AUTO-ELECTRIC
Barcelonà**

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)



**INSTAL·LACIÓ
PANELLS SOLARS**

12 V 48 W 51.266 Ptes.

OFERTA LIMITADA

